

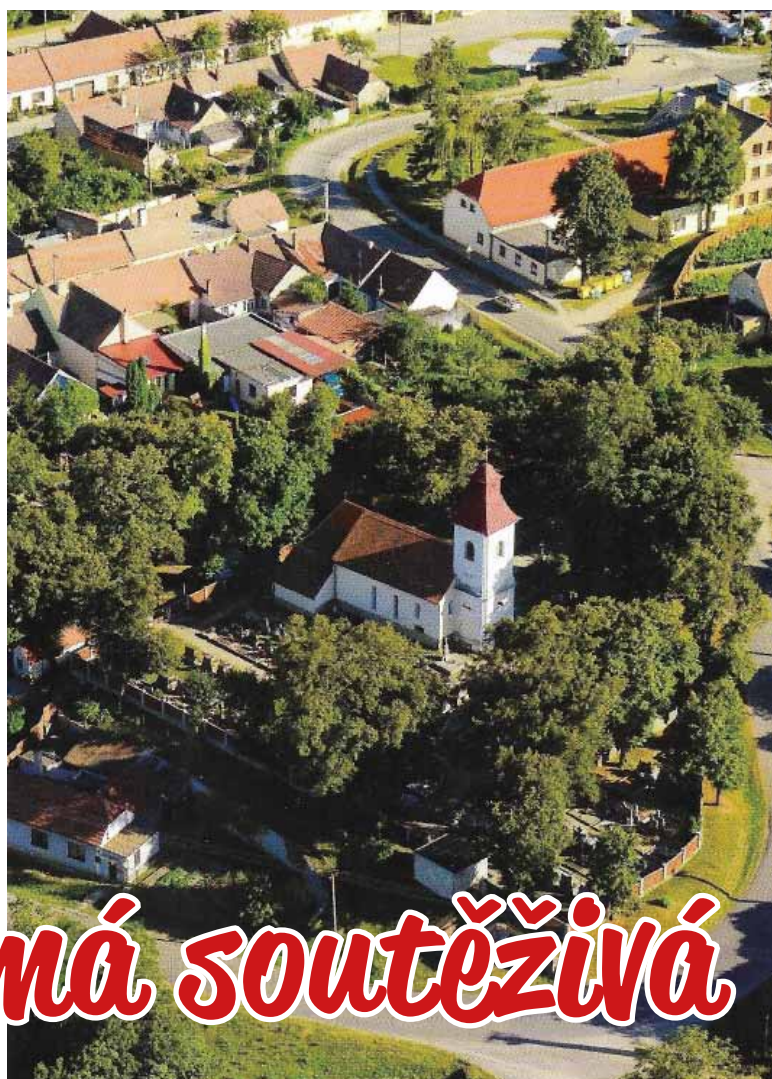
vedrovický ZPRAVODAJ

KVĚTEN 2017

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VEDROVICÍCH

Obsah:

- ☐ Zprávy z radnice
- ☐ Soutěž VESNICE ROKU
- ☐ Den obce
- ☐ Školáci
- ☐ Seniorské jaro
- ☐ Společenská kronika
- ☐ Muzeum a knihovna
- ☐ Duchovní správa
- ☐ Mateřské centrum
- ☐ Dobrodružné psaní z daleka
- ☐ Mariáš v hostinci
- ☐ Nepál a Martina
- ☐ Uklid'me Vedrovice
- ☐ Jak řešit vandalismus
- ☐ JEDNOTA schůzovala
- ☐ Zahradnictví vystavuje

Vesničko má soutěživá

■ Slovo starosty

Vážení spoluobčané.

Měsíce a týdny se od začátku postupně navlékají na šňůrku celého roku jako korálky. Události se za sebou střídají a některé se dokáží také potkat v jednom časovém bodě. V tom letošním roce je jich mnoho. Jsou příjemné, ale také nepříjemné! A já jsem velmi rád, že jasně převládají ty příjemné věci, které společně v naší obci prožíváme. Proto se také daří přes to méně příjemné přenést a dále řešit věci, které jsou pro občany podstatné, důležité a prospěšné.

Jsmo v období, kdy se vyhodnocují naše jednotlivé žádosti o dotace, které jsme podávali v závěru loňského roku na Ministerstvo pro místní rozvoj a v únoru na Jihomoravský kraj. Obdrželi jsme sedm kladných oznámení o přidělení dotace z osmi podaných žádostí. Lze tedy říci, že byly naše podané projekty úspěšné a můžeme je postupně realizovat. O osmé žádosti se stále ještě na JmK rozhoduje a lze předpokládat, že i tato bude vyřízena kladně.

V těchto dnech žijeme přípravou prezentace naší obce, protože jsme ji přihlásili do soutěže Vesnice roku 2017, kterou vyhlašuje Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Ministerstvo zemědělství, Spolek pro obnovu venkova ČR a Svaz měst a obcí ČR. Krajská hodnotící komise nás navštíví ve středu 31. května v čase od 17:30 do 19:30 hodin.

Jsem rád, že se spolky a hodně aktivních občanů zapojilo do těchto příprav. Pevně věřím, že se nám společně povede naší obec představit, jak si zaslouží a na členy komise uděláme dobrý dojem!

Blíží se opět prázdniny, s nimi pro všechny děti vysvědčení a vytoužené volno a pro dospělé zasloužené chvíle odpočinku na dovolených. Přeji spolkům dobré počasí při pořádání letních kulturních akcí a nám všem krásné léto.

Vzhledem k tomu, že se stalo „módní“ používat v naší obci latinské výrazy, dovoluji mi zakončit úvodní slovo také jedním: CONCORDIA PARVA VILLA VIGEMUSQUE (Svorností malé obce vzkvétají)

Váš starosta
Richard Janderka

■ Radnice informuje

■ Pošta PARTNER

Od února provozuje Obec Vedrovice poštovní přepážku v rámci projektu „Pošta PARTNER“. Za tři měsíce provozu bylo provedeno celkem 1080 transakcí pro Českou poštu (listovní a balíkové zásilky a poštovní poukázky) a 211 transakcí pro ostatní finanční instituce (výplaty důchodů na přepážce a Poštovní spořitelna a platební karty). Proběhly také prodeje cenin, losů a dobíjení SIM karet. Hodnoty jsou srovnatelné s provozem přepážky, kdy ji provozovala ještě Česká pošta s.p. a využitost naší poštovní přepážky lze tedy hodnotit jako dobrou.

Na základě několika požadavků na prodej běžných jízdenek a měsíčních jízdenek na Integrovaný dopravní systém Jihomoravského kraje (IDS JMK) jsme řešili zajištění možnosti

prodeje na naší přepážce. Bylo nám ovšem sděleno, že Česká pošta měla s provozovatelem systému prodeje jízdenek rámcovou smlouvu na všechny své pobočky. Jednotlivým poštám, které budou provozovat obce a další partneři pošty, tyto smlouvy nebudou nabízet, pokud nebude prodej jízdenek minimálně v hodnotě 10.000,-Kč za měsíc. Tuto výši zatím nemůžeme garantovat.

Vzhledem k tomu, že se na nás obrátily se stejným problémem další dvě obce ze Znojemska, které poštu PARTNER mají, zkusíme jednat společně, abychom tuto službu pro zákazníky našich přepážek získali. Budeme Vás průběžně o stavu věci informovat.

Richard Janderka, Starosta obce

■ Odpady 2017 – nové informace

Třídění odpadů v naší obci v roce 2016

Každý občan České republiky loni v průměru vytrídil zhruba 56 kg papíru, plastů, skla, nápojových kartonů a kovů. Ve sběrných systémech obcí tak v roce 2016 skončilo téměř 210 tisíc tun papíru, více než 129 tisíc tun plastů, 128 tisíc tun skla a přes 4 tisíce tun nápojových kartonů. Lidé rovněž posbírali 115 tisíc tun kovových odpadů. Celkem tedy k recyklaci předali více než 586 tisíc tun komunálního odpadu, což je o 31 tisíc tun víc než v roce 2015. Vyplývá to z dat, které poskytla společnost EKO KOM. Srovnáme-li roky 2015 a 2016, došlo celkem k 5,5% nárůstu vytríděného odpadu. Za rok 2016 byla do rozpočtu obce vrácena částka ve výši 125.888,-Kč, z odměn EKOKOM za tříděné odpady.

V průměru každý občan v naší obci trídil v roce 2016 takto: 11,7 kg papíru, 17,2 kg plastů, 10,4 kg skla, 0,6 kg nápojových kartonů.

Na začátku roku jsme posílili některá sběrná místa o kontejnery na plasty a sklo, aby byl tříděný sběr efektivnější. Do konce června by se dvě sběrná místa ještě posílila, protože je zde nárůst tříděných odpadů. V průběhu prázdnin by se upravila plocha pod kontejnery za Základní školou a počet kontejnerů by se optimalizoval, vzhledem k množství odevzdaných odpadů právě na tomto sběrném místě.

Změna četnosti svozu domovního odpadu

Obec Vedrovice nově od května zavádí svoz odpadů 1x za čtrnáct dní. Vede nás k tomu zjištění, že se po vytrídění odpadů v domácnostech vyvážejí menší množství pevných domovních odpadů, které skladujeme v popelnicích.

Ušetří se tímto financování svozové služby a jedné cesty z Brna a zpět do Brna, což činí cca. 45,-Kč na obyvatele za rok. O tyto peníze se může pro příští rok snížit poplatek za odpady.

Vzhledem k tomu, že se cena ve vyhlášce určuje podle výše nákladů na odpady z předchozího roku, nelze odečíst tuto částku z plateb na letošní rok.

Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v roce 2017

Připomínáme, že výše poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v roce 2017 zůstává

ve stejné výši, jako tomu bylo v loňském roce, tedy 600,-Kč.

Tento poplatek platí podle Obecně závazné vyhlášky č. 3/2016 fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt. Platí ho také fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu. Ostatní osoby, které mají povinnost platit tento poplatek, naleznete v úplném znění OZV č. 3/2016 na webových stránkách obce (http://www.vedrovice.cz/ke_stazeni/vyhlasky/OZV_3-2016.pdf).

Připomínáme také, že je poplatek splatný jednorázově v termínu do 30. června příslušného kalendářního roku.

Sběrné středisko odpadů Vedrovice (SSO Vedrovice)

Jak jsme v minulém zpravodaji informovali, během prosince 2016 jsme podali žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí (SFŽP) na realizaci SSO Vedrovice. Řídící orgán OPŽP (Operační program - Životní prostředí) přistoupil k prodloužení lhůty hodnocení žádostí přijatých v rámci 41. výzvy. Nově tedy výběrová komise k této výzvě proběhne dne 11. 7. 2017 a budeme doufat, že SSO Vedrovice bude mezi podpořenými projekty.

Tímto se nám prodlužuje také termín pro výběr zhotovitele stavby. Budeme se snažit další kroky nastavit časově tak, aby se do konce roku 2017 celý projekt realizoval a od roku 2018 by tak naši občané mohli průběžně po celý rok odevzdávat všechny domovní odpady i bioodpady v novém provozu SSO Vedrovice.

■ SUEZ - řešení pro obce

ŘEŠENÍ V OBCÍCH NELZE ODKLÁDAT

Českou republiku čeká pozitivní změna v odpadovém hospodářství. Od roku 2024 bude platit zákaz skládkování recyklovatelných a využitelných odpadů a výhledově se zásadně zvýší i poplatek za ukládání komunálního odpadu na skládky.

Představitelé obcí si to uvědomují, ale často tápou při hledání řešení, jak se na novou situaci připravit. Ačkoli návod není zcela univerzální, směr je jasný: přejít na efektivní alternativní systémy, které zajistí zvýšení podílu vytríděného odpadu, ale zároveň budou také ekonomicky výhodné a v souladu s trvale udržitelným rozvojem. Rozhodování není radno odkládat a řada obcí již jde příkladem. SUEZ Využití zdrojů je v tomto procesu obcím vždy partnerem.

Také proto se přednáškami podílí na seminářích PAYT TOUR 2017 Ministerstva životního prostředí, určených pro města a obce, kde účastníkům představuje praktické příklady ekonomicky i ekologicky přínosného sběru tříděných odpadů v obcích, které již nový systém ve spolupráci se SUEZ Využití zdrojů a.s. zavedly.

Obce mohou výrazně ušetřit, pokud začnou efektivněji nakládat s odpadem

Pokud by se obce držely principů oběhového hospodářství, tedy na skládky odvážely jen nevyužitelný odpad a druhotné suroviny předaly k recyklaci, platby za odvoz by zůstaly na stejné úrovni i při zvýšení poplatků na skládkách ze současných 500 na předpokládaných 1350 Kč. Jedním z mnoha příkladů obcí,

kde se daří v praxi realizovat principy oběhového hospodářství, tedy maximálního využití odpadu namísto skládkování, je obec Sokolnice u Brna, kde jednoduchým zavedením pytlového sběru přímo z domácností více než zdvojnásobili množství vytríděného plastu. „Zároveň se díky tomuto systému výrazně zvýšila kvalita, a tedy i cena vytríděné suroviny. Obec získá vyšší odměny od společnosti EKO-KOM,“ říká starosta obce Libor Beránek.

Co je pro města a obce v tuto chvíli klíčové?

- *Od roku 2024 bude platit zákaz skládkování recyklovatelných a využitelných odpadů. Do roku 2030 musí všechny členské státy EU snížit skládkování směsného komunálního odpadu na 10 %.*
- *Je třeba monitorovat skutečnou produkci odpadů a snižovat množství směsného komunálního odpadu. Díky reálným datům je možné nastavit dílčí cíle, které vedou ke snížení nebo zafixování současných nákladů i přes navyšující se ceny za skládkování.*
- *Přejít bez odkladů od paušálních plateb k alternativním systémům typu PAYT („Pay as you throw“ – „Zaplať, kolik vyhodíš“). Adresné svozy a evidence tříděného a časem i směsného komunálního odpadu je správnou cestou.*
- *Přijmout ekonomické principy řízení odpadového hospodářství, a to při současném zachování ekologických hledisek.*
- *Pustit se bez odkladů do environmentální osvěty.*

Ve všech výše uvedených momentech jsme připraveni obcím poskytnout potřebnou podporu, zkušenosti a technické a technologické zázemí.

■ Projekty obce v roce 2017 – nové informace

Územní plán Vedrovice

Na projekt „Územní plán Vedrovice“ jsme obdrželi během dubna oznámení o Registraci akce a Rozhodnutí o poskytnutí dotace z MMR ve výši 174.240,-Kč. Celkový rozpočet na pořízení ÚP Vedrovice je 273.260,-Kč. Podíl obce ve výši 99.020,-Kč bychom chtěli pokrýt z dotace JmK, kde jsme podali žádost, která je v současné době ve stavu přípravy k rozhodnutí. Během června bychom mohli znát výsledek.

Územní plán Vedrovice je podle Návrhu ÚP již zpracován a celé dílo bylo dne 16.5.2017 odevzdáno na Odbor územního plánování MěÚ Mor. Krumlov, které dokument předá všem orgánům k vyjádření. Připomínky budou zpracovány a po prázdninách proběhne veřejné projednání ÚP Vedrovice.

Strategie rozvoje obce Vedrovice

Dobu veřejného projednání ÚP Vedrovice bychom chtěli spojit s přípravou dalšího rozvojového dokumentu obce, kterou je Strategie rozvoje obce Vedrovice. O její přípravě hovoříme již delší dobu a nyní nastává ten vhodný čas, aby se vše realizovalo a dotáhlo do konce.

Dokument je zpracováván v přímé spolupráci s občany, spolky a ostatními aktivními organizacemi. Proto budou v průběhu prázdnin všichni zainteresovaní informováni o všech krocích, které bude potřeba učinit.

Sběrné středisko odpadů Vedrovice (SSO Vedrovice)

Informace k projektu najdete v článku „Odpady 2017 – nové informace“

Oprava komunikace od požární zbrojnice ke koupališti

Na projekt „Úprava místní komunikace v obci Vedrovice“ jsme obdrželi oznámení o Registraci akce. Rozhodnutí o poskytnutí dotace z MMR obdržíme po výběrovém řízení na dodavatele, které proběhne během měsíce června. Byli bychom rádi, kdyby se celá akce realizovala ještě do Rozmarýnových hodů. Musíme počítat ale s tím, že během prázdnin ministerstva nefungují pružně a Rozhodnutí o poskytnutí dotace nemusí být vyřízeno včas. V tom případě se celá akce posune.

Komunikace získá nový povrch v celé délce, obrubníky u chodníku budou přeloženy, stejně jako všechny kanalizační vpusti. Protější strana, kde chodník není, bude osazena novými obrubníky, aby se zarovнала a zpevnila krajnice.

Komunikace „Pod lípou + Autobusová zastávka“ (1. etapa) a „Písníky I.“ (1. etapa)

Na oba projekty byla podána žádost o stavební povolení, které by mohlo být během prázdnin vyřízeno. Do konce srpna pak proběhne výběrové řízení na zhotovitele a v průběhu října by mohly začít všechny práce.

Připomínáme, že bychom měli tuto komunikaci „Pod lípou + Autobusová zastávka“ realizovat z rozpočtu obce. Proto byly práce rozděleny do etap a v roce 2017 chceme provést zemní práce na odvod povrchových vod, položení obrubníků a šterkového podkladu. Asfaltový povrch a autobusová zastávka ve směru na Pohořelice/Brno by se dokončily v roce 2018.

Komunikace „Písníky I.“, kterou je současná šterková komunikace od hlavní komunikace, kolem domu p.č. 169 a jeho zahrady, dále do „Písníků“, bude mít podobný harmonogram prací. V roce 2017 budou provedly zemní práce na odvod povrchových vod, položení obrubníků a šterkového podkladu. Asfaltový povrch by se dokončil v roce 2018.

Prodloužení kanalizace a vodovodu ve stavební lokalitě Z1/4 (za rybníkem)

Vzhledem k velkému vytížení projektanta (Ing. Petra Nykodýma) bude pro stavbu prodloužení kanalizace a vodovodu ve stavební lokalitě za rybníkem připravena projektová dokumentace až v průběhu června, následně bude požádáno o stavební povolení a do konce roku bychom chtěli celou stavbu realizovat.

Chodník podél komunikace III/3964 – v k.ú. Vedrovice a v k.ú. Zábrdovice

Jak jsme informovali v minulém zpravodaji, pro realizaci chodníků kolem hlavní silnice je nutné, aby se odvedly povrchové vody do kanalizace, která bude nahrazovat současné strouhy a bude nad nimi právě nový chodník.

Schůzka se Správou a údržbou silnic JmK, který je vlastníkem hlavní komunikace v obci a přilehlých pozemků, k projektové dokumentaci pro realizaci této kanalizace, je naplánovaná na začátek června. Na KÚ JmK byla odeslána žádost o uzavření smlouvy o právu provést stavbu, kterou schvaluje Rada JmK. Stejnou smlouvu bude nutné uzavřít se všemi vlastníky pozemků, kudy chodník povede.

Celý proces je náročný a značně komplikovaný. Je ovšem potřeba postupně absolvovat všechny kroky tak, aby byl celý projekt připraven k realizaci, kterou si všichni přejeme co nejdříve. Zároveň doufáme, že se podaří na chodník získat finance z dotací Státního fondu dopravní infrastruktury (SFDI) i z rozpočtu Jihomoravského kraje, který by se měl podílet také na stavbě kanalizace pod těmito chodníky.

Víceúčelový sál v MŠ

V místě nevyužitých prostor uhelny a kotelny Mateřské školy bychom chtěli vystavět Víceúčelový sál (tělocvičnu), která pro výuku ZŠ i potřeby MŠ chybí a která by se mohla využívat také k jiným účelům a pro ostatní organizace v obci.

Projekt je hotový a máme vyřízené stavební povolení. Pokud bude vypsána nějaká vhodná dotace, podáme žádost na finanční podporu realizace tohoto veřejně prospěšného projektu.

Ostatní stavby a akce v roce 2017

- Potok v části obce „k.ú. Vedrovice“ (na Loučkách) byl vyčištěn v měsíci dubnu.
- V polovině května byly prořezány stromy u zastávky „Pod lípou“
- Do poloviny června budou probíhat práce na opravě mostku na rybníčkách.
- Probíhá příprava projektové dokumentace pro založení krajinných prvků (větrolamy, aleje, biokoridory apod.), které by se měly realizovat na základě plánu společných zařízení stanovených po Komplexní pozemkové úpravě. V měsíci srpnu bude podána žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí na realizaci celého projektu.

■ Soutěž Vesnice roku

O titul Vesnice roku 2017 soutěží celkem 211 obcí

Celkem 211 obcí z celé České republiky se přihlásilo do triadvacátého ročníku soutěže Vesnice roku. Ministerstvo pro místní rozvoj každoročně poskytuje oceněným obcím až 32 milionů korun na jejich další rozvoj.

Nejpočetnější zastoupení má Pardubický kraj s 27 soutěžícími obcemi. V Moravskoslezském kraji naopak

soutěží nejméně obcí, a to 8. Nejmenší soutěžící obcí jsou Kačlehy z Jihočeského kraje, které mají 86 obyvatel. Největším soutěžícím je město Lom z Ústeckého kraje, který má 3 770 obyvatel.

Měsíc květen a červen je ve znamení hodnocení krajských kol. Celostátní kolo proběhne na začátku měsíce září. Vítěz a nositel titulu „Vesnice roku 2017“ bude vyhlášen 16. září na Jarmarku venkova v Luhačovicích.

Cílem soutěže Vesnice roku je povzbudit obyvatele venkova k aktivní účasti na rozvoji svého domova, zveřejnit rozmanitost a pestrost programů obnovy jednotlivých vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova, ale také vyzdvihnout aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží nejen zvelebovat svůj domov, ale rozvíjejí i místní tradice a zapojují se do společenského života v obci. Přihlášené obce jsou hodnoceny v následujících oblastech: společenský život, aktivity občanů, podnikání, péče o stavební fond a obraz vesnice, občanská vybavenost, inženýrské sítě a úspory energií, péče o veřejná prostranství, přírodní prvky a zeleň v obci, péče o krajinu, připravované záměry, informační technologie obce a koncepční dokumenty.

Vítězem minulého ročníku a nositelem titulu „Vesnice roku 2016“ je valašská obec Kašava ze Zlínského kraje.

Přihlášené obce Vesnice roku 2017 v Jihomoravském kraji:

- Drnovice, Křtiny, Petrovice (všechny okr. Blansko)
- Drásov, Těšany, Tvarožná (všechny okr. Brno-venkov)
- Bulhary, Morkůvky (obě okr. Břeclav)
- Blatnice pod Svatým Antonínkem, Kostelec, Milotice, Násedlovice, Nová Lhota (všechny okr. Hodonín)
- Otnice (okr. Vyškov)
- Vedrovice a Výrovce (obě okr. Znojmo)

Zdroj: Zpravodaj Spolku pro obnovu venkova, PaedDr. Zdeněk Peša, předseda KO SPOV JMK

■ Změna ve složení Zastupitelstva obce Vedrovice

Vážení spoluobčané,
chtěl bych Vám oznámit, že se změnilo složení našeho zastupitelstva.

Dne 27. února 2017 jsem obdržel podepsaný dokument od členky ZO Vedrovice PaedDr. Procházkové Boženy, kterým se vzdala svého mandátu zastupitele ZO Vedrovice.

Proto byl ihned osloven 1. náhradník kandidátní listiny SPOLEČNĚ PRO VEDROVICE, paní Mgr. Olga Čeperová, aby převzala mandát zastupitele ZO Vedrovice. Ta se dne 6. března 2017 vzdala mandátu.

A proto byl neprodleně osloven 2. náhradník kandidátní listiny SPOLEČNĚ PRO VEDROVICE, pan Jan Procházka, aby převzal mandát zastupitele ZO Vedrovice. Ten se dne 5. dubna 2017 také vzdal mandátu.

Musel být tedy hned osloven až 3. náhradník kandidátní listiny SPOLEČNĚ PRO VEDROVICE, pan Michal Rozmahel, aby převzal mandát zastupitele ZO Vedrovice. Pan Rozmahel oznámil e-mailem 17. dubna 2017, že mandát zastupitele přijímá. Na zasedání ZO Vedrovice dne 27. dubna složil slib zastupitele obce a stal se novým členem ZO Vedrovice.

Změna ve funkci místostarosty obce

Na zasedání ZO Vedrovice, dne 27. dubna 2017 nám oznámil Bc. Petr Záviška, že se vzdává funkce místostarosty obce. Důvodem bylo jeho velké časové vytížení v novém zaměstnání.

Dne 11. května byl zvolen na zasedání ZO Vedrovice nový místostarosta obce, kterým se stala paní Helena Nováková.

Chtěl bych tímto poděkovat panu Petru Záviškovi za práci, kterou ve funkci místostarosty obce odvedl a popřát mu hodně úspěchů v novém povolání.

Paní Heleně Novákové přeji, aby se jí na pozici místostarostky obce dařilo!

Richard Janderka, starosta obce

■ Spolky a EET

Venkovské spolky nemusí evidovat tržby do 300 tisíc korun. Finanční správa limit zvýšila

Úlevy pro venkovské spolky a neziskové organizace přináší změna metodiky elektronické evidence tržeb (EET). Je v duchu toho, co požadoval Svaz měst a obcí ČR. Hranice, od které musí spolky nově evidovat příjmy z drobné vedlejší činnosti, se zvyšuje ze 175 tisíc Kč na **300 tisíc Kč. A do limitu příjmů se už nemusí, jako tomu bylo dosud, započítávat příjmy bezhotovostní**, například pronájem hřiště placený bankovním převodem atp. Metodické informace vydala Finanční správa, která spadá pod Ministerstvo financí. K dispozici jsou v článku (http://www.etrzby.cz/cs/novinky_1076).

V dokumentu se na straně 17 říká: „O příjem z drobné vedlejší činnosti ve smyslu ustanovení § 12 odst. 3 písm. h) ZoET se bude jednat v případě, že veřejně prospěšný poplatník v roce, jenž předchází roku, ve kterém by mu bez dalšího vznikla povinnost evidence tržeb z vedlejší podnikatelské činnosti, měl příjem/výnos z této činnosti nejvýše 300 000 Kč nebo tyto příjmy činily nejvýše 5 % z celkových příjmů/výnosů veřejně prospěšného poplatníka za sledované období.“

Na velmi nízkou hranici příjmů 175 000 Kč upozorňoval Svaz měst a obcí ČR již na konci října loňského roku. Tedy ještě před spuštěním první vlny EET v prosinci 2016. O limitu se také podrobně diskutovalo loni v listopadu na Celostátní finanční konferenci. Starostové samospráv sdružených ve Svazu měst a obcí ČR Finanční správu přesvědčovali, že by limit pro vedení EET měla zvýšit alespoň na 250 tisíc korun. Jinak by se omezil či dokonce úplně zanikl společenský život na venkově, kde se těmto prospěšným činnostem věnují zejména dobrovolníci ve volném čase.

Finanční správa na podněty zareagovala a diskutovaný limit zvýšila na 300 tisíc Kč. Navíc ještě upravila konstrukci (výčet) započítávaných příjmů. V současné době se kromě příjmů v hotovosti do limitu počítají i ty bezhotovostní posílané přímo na účet spolku (např. příjmy z nájmu a reklamy). Nově se bezhotovostní příjmy posílané přímo na účet spolku do limitu počítat nebudou. Svaz měst a obcí změnu vítá a pozitivně vnímá fakt, že Ministerstvo financí a Finanční správa, která pod něj spadá, podnětům z území naslouchá.

Z webu SMO ČR (<http://www.smocr.cz/>)

Zpracovala: Jana Chládková, SMO ČR

Dnes, (nejen)
když se
chystáme
psát

vánoční pohledy,
nám poštovní známka přijde
jako naprostá samozřejmost.

KDO A KDY JI VYNALEZL?

MARIE HOMOLOVÁ

Přý to bylo takhle: anglický učitel Rowland Hill jednou pozoroval děvče, které od pošťáka přebíralo dopis, chvíli ho otáčelo v ruce a pak ho chlapičkovi v uniformě vrátilo. Když se dívky zeptal, proč si ho nenechá, uslyšel, že nemá peníze na poštovné.

V první polovině 19. století hradil náklady na doručení dopisu v Anglii adresát. Byly tak vysoké, že pro dělníky představovaly často celodenní mzdu. Hillovi se dívky zželelo a chtěl za ni poštovné zaplatit.

V tomto momentu dostává historika úplně jiný rozměr. Dívka totiž laskavého kantora odbyla s tím, že podle smluvných signálů na obálce už ví, co je uvnitř, tudíž dopis ani peníze nepotřebuje.

Nechme stranou dohady, jestli šlo o psaní od bratra nebo od milence. Podstatné je, že veškeré náklady zůstaly královské poště.

Zrození poštovní známky

Hill si spočítal, kolik ji vykutálenost odesílatelů a adresátů stojí. A pustil se do velké poštovní reformy.

Kantor vynálezcem

Vynálezce poštovní známky se narodil před 220 lety, 3. prosince 1795, do rodiny Thomase Hilla, pedagoga a propagátora nové podoby škol. Jeho heslem bylo být zručný, aby běžnou kantorskou brutalitu a nahradit ji laskavostí.

Rowland začal otcovy učitel pomáhat už ve 12 letech. Když dospěl, přenesl otcovu školu do Birminghamu a vytvořil z ní moderní vzdělávací ústav s laboratorii, učebnami, hřištěm, plynovým vytápěním, a dokonce iistou formou žákovské samosprávy.

Pouštěl se i do projektů na novou podobu kolonizace Austrálie, ale do dějin vstoupil především právě tím, jak změnil tvář ukrutně nákladné a zoufale nepružné britské viktoriánské pošty.

V roce 1837 předložil vládě návrh, jak to zařídit: za dopis měl platit odesílatel, poplatek se měl snížit na „půl penny za uncii“ bez ohledu na vzdálenost, kam dopis půjde, naopak listit se měl podle hmotnosti zásluky.

Black penny

Projekt zprvu vzbudil nevoli, generální ředitel pošt lord Lichfield dokonce Hilla označil za divokého vizionáře. Jenže díky tlaku obchodníků, podnikatelů a bankéřů parlament reformu v roce 1839 schválil.

V jejím rámci vyšla 6. května 1840 první nalepovací známka o rozměrech cca 19 x 22 milimetrů v hodnotě jedné penny. Zdobila ji portrét mladické královny Viktorie na černém pozadí a navždy si tak vysloužila přezdívku „Black penny“.

Nová podoba pošty se ujala nad očekávání. Počet dopisních zásek stoupl během pouhých 10 let pětkrát a vytrvale rostl.

Hill si vysloužil nejen šlechtický titul, ale už v roce 1870, tedy devět let před svou smrtí, také první sochu. *vikend@mfjanes.cz*

Hillovi předchůdci

Tak jako kolem spousty objevů a vynálezů i kolem poštovní známky se rojí dohady. Kdo byl doopravdy první? Například už v roce 1653 Francouz René de Vélayers prosadil používání papírových proužků potvrzujících, že dopis je zaplacen. Ale podnik zkrachoval a žádný z proužků se nedochová. Další z pokusů na této, otcově poštovní známce, byl Švéd Curry Gabriell Treffenberg, který s návrhem na označkování papíru potvrdil zaplacení v roce 1823. Narazil v parlamentu. Neuspěl ani rakousko-uherský úředník Lovrenc Kesli, který návrh na označkování kálek předložil bez úspěchu ve Vídni v roce 1835.

Značného zvelebení a rozšíření dostalo poštovníctví v Čechách za vlády Marie Terezie a Josefa II. Byl zvýšen počet stanic, odstraněny nepořádky na poštách, vydány nové poštovní řady a došlo k úplnému zestátnění poštovníctví – zahrnoval i dopravu osob. Zlepšila se výstavba silnic a nabídka služeb. V 18. století začaly projíždět obcemi poštovní vozy zvané diligence, které dopravovaly nejen poštu, ale i osoby. Postilion upozorňoval na příjezd pošty do obce troubením.

V roce 1792 byl v Praze na Malé Straně zřízen poštovní úřad, u kterého byli zaměstnáni poštovní oficíři, nižší úředníci, pět listonošů a rovněž sem patřili poštovníci pro jednotlivé poštovní stanice.

Počátkem 19. století probíhalo spojení mezi Prahou a Vídní pomocí poštovních vozů již dvakrát týdně. Počátkem 19. století zasáhla Evropu průmyslová revoluce. Vše zrychlilo. Cesta trvala pět dní, později se zkrátila na tři, přičemž cestovné pro osoby bylo značně vysoké – dvaadvacet zlatých. Hlavní pražský úřad sídlil tehdy v Praze na Poříčí a poštovní mistr měl k dispozici patnáct lidí a dvanáct párů koní.

Pošta za první republiky

Vznik samostatného státu v roce 1918 přinesl změny v organizaci a řízení celého poštovního provozu. Vzniklo Ministerstvo pošt a telegrafů, kterému podléhal poštovní, telegrafní, telefonní i radiokomunikační provoz. Počátkem roku 1925 byl vytvořen státní podnik Československá pošta. Během okupace byl zcela závislý na říšském ministerstvu pošt a protektorátní správě. Po nástupu komunistického režimu vznikl národní podnik Československá pošta.

Obec Vedrovice – poštovní přepážka

Česká pošta s.p., projekt PARTNER II.

 Česká pošta

Provozní doba:

Pondělí:	8:00 – 10:00	13:00 – 16:30
Středa:	8:00 – 10:00	13:00 – 16:30
Čtvrtek:		13:00 – 15:30
Pátek:	8:00 – 10:00	13:00 – 15:30

Výdej nedoručených, nezaplatněných dopisů a balíků probíhá také v Muzeu a informačním centru Vedrovice v následujících časech:

Úterý:	16:00 – 17:00
Sobota:	14:00 – 15:00

END DNES

Rybářský spolek Vedrovice

Rybářský kroužek

V sobotu 25. 03. 2017 složilo šest dětí rybářské zkoušky a staly se tak právoplatnými členy Moravského rybářského svazu. Spolu s nimi skládal zkoušku také jeden dospělý rybář.

Tím se ukončil výukový cyklus rybářského kroužku pro rok 2016/2017 a čeká nás už pouze účast na dětských rybářských závodech ve Vedrovicích a okolí (28.5. Pohořelice, 17.6. Moravský Krumlov, 25.6. Vedrovice).

Rybářský kroužek bude pokračovat opět od listopadu.

Těšíme se na Vás!

❑ Foto, zleva: Melkus Matěj (Kubšice), Veselý Tomáš (Rybníky), pan Vaculík Pavel, Janderková Markéta (Vedrovice), Havlík Adam (Jezeřany-Maršovice), Robin Knotek (Vedrovice), Ben Gaiger (Petrovice)

Rybářské závody 2017

Rybářský spolek Vedrovice srdečně zve všechny rybáře a občany Vedrovic na 13. ročník Rybářských závodů, které se na rybníku ve Vedrovicích uskuteční v sobotu 24. června 2017. Jsou určeny pro závodníky dospělé a mládež ve věku od 16 let. Startovné je 200,- Kč.

O den později (neděle 25. června 2017) proběhne 4. ročník Rybářských závodů mládeže, který je pořádán pro děti do 15 let (včetně), začíná v 7:00 hodin a mladí závodníci neplatí startovné. Na tyto závody se nebudou vydávat místenky, volba místa je volná. Závodníci na prvním, druhém a třetím místě obdrží hodnotnou cenu, pohár a diplom. Pro děti, které se umístí do desátého místa, budou připraveny zajímavé ceny a pro všechny ostatní malé účastníky nedělních závodů budou připraveny drobné ceny s rybářskou tematikou. Bude vyhodnocena největší ryba dne.

Na nedělních závodech mohou startovat také děti, které nejsou aktivními rybáři. Po předchozí dohodě, je možné rybářské náčiní zapůjčit!

Voda bude před závody dobře zarybněna a pro příchozí návštěvníky závodů připravíme chutné občerstvení! Věříme, že na naše závody vyjde počasí a k rybníku přijdou občané v hojném počtu na skvělou podívanou.

Bližší informace k závodům, včetně pravidel, naleznete na webových stránkách Rybářského spolku Vedrovice: <http://www.rybarivedrovice.websnadno.cz/Zavody.html>

*Za rybářský spolek Vedrovice
Richard Janderka, Miroslav Došek ml.*

*Rybářský spolek Vedrovice
Vás srdečně zve na*

Rybářské závody

které se konají v sobotu 24.června 2017
na rybníku ve Vedrovicích
od 6:00 do 12:00 hod.

Startovné: 200,-Kč

10 hlavních cen

Skvělé zarybnění: Kapr, Amur, Lín, Cejn, Plotice

Občerstvení zajištěno!!!

(Makrela na grilu, Uzená cigára, pivo-limo)

Předprodej lístků od 19.června, denně od 18-20 hod. na adrese:
Richard Janderka, Vedrovice 308 (přimo u rybníka)

Sponzoři závodů:

*Rybářský spolek Vedrovice
Vás srdečně zve na*

Rybářské závody mládeže

které se konají v neděli 25.června 2017
na rybníku ve Vedrovicích
od 7:00 do 12:00 hod.

Pro děti do 15 let věku

Startovné: zdarma

10 hlavních cen

+

Drobné ceny pro všechny zúčastněné děti

Skvělé zarybnění: Kapr, Amur, Lín, Cejn

Občerstvení zajištěno!!!

■ Církev a samosprávy: Podpoře varhany pro svatovítskou katedrálu

Praha, 16. prosince 2016 - Semknout se a podpořit národní kulturní symbol: nové varhany pro svatovítskou katedrálu. To jsou - zjednodušeně - slova ze společného dopisu pražského arcibiskupa, metropolitě a primase českého Dominika kardinála Duky a předsedy Svazu měst a obcí ČR a starosty Kyjova Františka Lukla. Určený je pro starosty z celé České republiky. Představitelé církve a samospráv ho podepsali v předvánočním čase na pražském arcibiskupství.

V dopise mimo jiné stojí: „Přispějme symbolickou jednou korunou za každého občana našich měst a obcí a dejme katedrále nový, silný a krásný hlas. Kultura národa se totiž pozná podle toho, jak podporuje své kulturní symboly a napříč regiony zajišťuje viditelné národní odkazy i budoucím generacím.“ Na pořízení varhan už mimo jiné přispělo hlavní město Praha, a to milionem korun.

„Upřímně děkuji za podporu samospráv i všech lidí. Občanům měst a obcí a všem, které nosíte ve svém srdci, v modlitbě vyprošuji Boží požehnání nejen v období Vánoc,“ říká pražský arcibiskup, metropolita a primas český Dominik kardinál Duka a dodává: „Mým velkým přáním, je, aby nový a silný hlas svatovítské katedrály doprovázel významné události našeho národa. Každého, kdo poslouchá jejich hudbu, varhany učí pokoře. Vedou k umění naslouchat, cvičí ve schopnosti sladit krok s druhými a rozvíjí slavné hudební tradice našeho národa.“

„Pořídít nové varhany pro katedrálu sv. Víta považuji za velký přínos pro širokou veřejnost. Víím, že církev o ně usiluje už delší dobu a těší mě, že pokud se vše podaří, nový hlas by katedrála mohla mít nejpозději v roce 2019,“ říká předseda Svazu měst a obcí ČR a starosta Kyjova František Lukl a dodává: „Svatovítskou katedrálu vnímám jako jeden z národních symbolů, na který můžeme být právem hrdí. Vše se samozřejmě neodehrává jen v Praze, jsem proto také rád, že pan kardinál nejen v kontextu s varhany přislíbil návštěvu jižní Moravy.“

Základní kámen katedrály sv. Víta položil římský císař a český král Karel IV. Dostavena byla v roce 1929. Jde o dílo Matyáše z Arrasu a Petra Parléře, které bylo po řadu desetiletí nejvýznamnější stavbou na území České koruny. Katedrále dosud schází varhany, které by doprovázely významné a historické okamžiky České republiky. Jména všech donátorů varhan včetně měst a obcí budou zaznamenány ve speciální knize, uskutečnit se má také slavnostní setkání starostů v katedrále a na pražském arcibiskupství. Více o projektu najdete na www.svatovitskevarhany.com.

Tisková zpráva SMO ČR: Štěpánka Filipová, mediální zastoupení, Svaz měst a obcí ČR, mobil: 724 302 802, e-mail: filipova@smocr.cz

Obec Vedrovice se ke sbírce připojila a zaslala finanční příspěvek ve výši 1.000,- Kč.

■ DSO Moravskokrumlovsko a akce pro cyklisty

V letošním roce se mohou příznivci cyklistiky v našem regionu zúčastnit dvou akcí.

První akcí pořádanou 10. 6. 2017 bude 2. ročník „Moravskokrumlovskem na kole“, druhou akcí již 5. ročník „Expedice za sousedy“ pořádané 19. 8. 2017 v Kubšicích a okolních obcích.

Do cykloakce „Moravskokrumlovskem na kole“ se zapojí všechny obce DSO Moravskokrumlovsko. Cyklisté budou mít příležitost projet si území mikroregionu po čtyřech vyznačených trasách, které všechny skončí v Moravském Krumlově na Vrabčím hájku. V jakékoliv obci DSO Moravskokrumlovsko zúčastnění cyklisté obdrží cyklopas a budou do něj na zastávkách v obcích sbírat razítka. Členské obce se v tento den na cyklisty připraví, ukáží jim své zajímavosti a pohostí je. Tak cyklisté navštíví například v Petrovicích doškovou chalupu, v Jamolicích hrad Templýstýn, ve Vedrovicích muzeum a podobně. Také vytipované hospůdky a vinařství v jednotlivých obcích připraví pro cyklisty občerstvení anebo ochutnávku vín. V cíli cesty v Moravském Krumlově na Vrabčím Hájku bude k dobré pohodě dojíždějícím cyklistům i ostatním hrát country kapela Paroháči, bude zde připraveno občerstvení a proběhne slosování cyklopasů o hodnotné ceny. Starostové obcí DSO Moravskokrumlovsko zvou na tuto společnou cyklistickou akci všechny cyklisty od dětí až po seniory a těší se na příjemný den strávený na kole v našem regionu a krásné zážitky.

Partnerem akce je Nadace ČEZ.

*Za Mikroregion Moravskokrumlovsko,
Ing. Lenka Paráková, starostka obce Kubšice*

■ Penzion FORMANKA Vedrovice

Chtěli bychom všechny čtenáře informovat o tom, že v naší obci začal fungovat penzion, který nese název FORMANKA Vedrovice.

Na č.p. 211 ho vedle svého domu vybudovali manželé Jan a Martina Formanovi a podle ohlasů prvních návštěvníků jde o velmi příjemné a hezké ubytování na velmi dobré úrovni.

Jsou zde 3 pokoje (8 lůžek), 2 x koupelna, společná kuchyň, TV, auto před domem. Penzion má také apartmán pro 4 osoby, s kuchyňkou, s TV a koupelnou s toaletou.

Ceny za ubytování: Dospělý 300,-/osoba, noc. Děti od 2 let 200,-/osoba, noc.

Adresa: Vedrovice 211, 7175.

Penzion tímto vřele doporučujeme!

Manželům Formanovým přejeme, aby jim ubytování dobře fungovalo a měli hodně spokojených nocležníků.

Richard Janderka

■ Kulturní spolek Husákovy děti

Tento rok jsme pořádali již tři akce. Masopust jsme připravovali s Klubem důchodců a OÚ. Již tradičně se masky sešly u domu pana starosty, kde jsme všichni ochutnali šťápaté koblížky, zajedli je uzeným a tlačenkou a zapili kapkou pálenky. Přibylu nám i dětských masek, které se zahřívaly sladoučkým čajem. Za doprovodu harmonikáře na koňském povozu jsme prošli průvodem celou vesnicí. Stále více nás lidé vítali s nachystaným pohostěním. Mezi tím se v prostorách muzea prodávaly zabíjačkové speciality. Náš průvod zde ukončil svou pouť a také jsme si pochutnali na gulášku, polévce i pečínkách, které jsme pomáhali chystat. Panovala zde příjemná a veselá atmosféra. Večer se v KD konala Ostatková zábava. O krásné masky nebyla nouze, protože účast byla hojná. Soutěž o nejlepší masku vyhrála „rodina Simpsonova“. Selátko vyhráli ze slosovaných vstupenek manželé Hluskovi.

Jako každý rok se 30. dubna konalo Pálení čarodějnic. I zde jsme spolupracovali s MIC a OÚ. V prostorách vyzdobeného dvora muzea si paní Snášelová nachystala program pro děti. Velkou čarodějnici pak vyprovázel průvod nastoupených dětí i s rodiči a prarodiči až do Písníků. Za velkého hlaholu jsme ji postavili do nachystané vysoké hranice a zapálili. Děti pak opékaly špekáčky a dosyta se vydovářely. K jídlu byla po celý večer uzená cigára a maso na kotlíku. Pivo i limo teklo proudem. Přestože bylo docela chladno, dorazila spousta lidí a tak se nám zábava protáhla do brzkých ranních hodin.

Na Den obce jsme připravili v KD Pyžamovou párty. DJ Ital hrál současné hity napříč žánry. Přehlídka pyžamek byla pestrá a obzvláště pánové si pro tento večer oblékli dlouhou noční košili i s čepičkou a bambulí. Před půlnocí skupinka odvážných žen v čele s Tamarou Liškovou zatančila Charleston. Vystoupení se velice líbilo a pro velký zájem se tanec musel opakovat. Členové sboru z Jevíčka se nechtěli nechat zahanbit a tak nám zazpívali něco ze svého repertoáru. Zábava byla velice uvolněná a bylo vidět, že se lidé dokáží bavit nejen ve večerních robách, ale i v obyčejných pyžamech.

V dalších měsících se budeme podílet např. na přípravách MDD a na 25. srpna chystáme letní kino pro děti i dospělé.

*Za Kulturní spolek Husákovy děti
Grunová Michaela
Janderková Pavla*

■ Zahrádkářská kůlna

V dubnu 2017 skončila jedna část historie budovy, kterou vystavěli naši dědové a otcové v rámci své dobrovolné brigádnické činnosti, jako členové Českého zahrádkářského svazu. Na základě reakcí těch, kteří ještě žijí, je vidět, že nepředpokládali, jak se s tímto dílem naloží a jak vše dopadne.

Obec měla zájem budovu od zahrádkářů odkoupit, aby zde mohla být vybudována nová požární zbrojnice. Od začátku roku 2016 o tom také se zahrádkáři jednala, aby bylo vše dotaženo do úspěšného konce. Při sestavování rozpočtu na rok 2017 si v rozpočtovém výhledu ZO Vedrovice vyčlenilo finance na nákup této budovy a byli jsme připraveni na další jednání o ceně.

Na začátku roku 2017 jsme se ovšem dozvěděli, že členská schůze v lednu schválila prodej zahrádkářské kůlny za 310.000,- Kč soukromé osobě. Všechny nás to překvapilo!

Ačkoliv jsme se snažili ještě vše zvrátit, upozorňovali jsme na chyby při rozhodování, nikdo z řídicích orgánů na ústředí ČZS nám již neodpovídal!

Zřejmě bude kolem této záležitosti ještě hodně otázek, ale již u toho budeme všichni jen jako diváci.

Bohužel, soukromý zájem byl při rozhodování v tomto případě silnější, než zájem veřejný!

Richard Janderka

□ Ostatková zábava 2017

□ Masopust 2017

Muzeum a informační centrum Vedrovice zahájilo rok 2017 několika exkurzemi, kulturními akcemi pro veřejnost a poskytlo zázemí pro Besedy nad kronikou a Literární kavárny.

■ Noc s Andersenem

Dne 31. 3. 2017 navštívila naši knihovnu Městská knihovna Moravský Krumlov. Měli jsme pro děti připravený pěkný program spojený s návštěvou našich expozic „Vedrovice před 6000 lety“ a „Krumlovský les“.

Dopis poslaný všem nocležníkům, kteří nocovali po celé ČR

Milé Andersenky a všichni nocležníci, nocovali jsme u nás v Moravském Krumlově již po čtrnácté, tentokrát na téma: „Se Čtyřlístkem do pravěku.“ Hned u vchodu nás vítaly knihovnice v převleku pravěkých lovců. I my děti jsme přišly v kostýmech, někteří z nás měly v hlavě kost nebo v rukou kyj. Úvod samozřejmě patřil panu Andersenovi a s chutí jsme si zazpívali písničku o jeho pohádkách. A byl nejvyšší čas opustit knihovnu, protože jsme se tentokrát vydali do Vedrovic do muzea. Tam na nás čekala paní Anička Snášelová, pracovnice informačního střediska, která nám povídala o vykopávkách z okolí Vedrovic. Věděli jste, že se v okolí Krumlova našlo sto kosterních hrobů? V muzeu mají vitríny a v nich jsme viděli nejen kostry dospělých

lidí, ale i malého dítěte nebo různé nádoby. Ihned také zjistila, zda jsme dávali při výkladu pozor, měla totiž nachystaný kvíz? A ten jsme hravě zvládli a dostali jsme i sladkou odměnu a krásnou záložku do knihy. Pan řidič autobusu nevěřil tomu, kolik pravěkých lovců se vydává na svůj první lov. Mamuta jsme sice neulovili, ale i špekáčky, které jsme si opekli na ohni, byly výborné. Dokonce jsme zvládli i stezku odvahy a obdrželi tak listinu odvážných lovců. V knihovně jsme si pověděli o komiksu a hlavně jsme se seznámili se čtyřmi kamarády ze Čtyřlístku a vyrobili si malého dinosaura. Osvěžili jsme se čajem a našli jsme sladký poklad s fontánou, chutnal báječně. Každý z nás představil svou nejoblíbenější knížku, vyluštili jsme pohádkovou doplňovačku a tajenku. Usínali jsme hodně po půlnoci při četbě komiksů a knih o pravěku. Ráno jsme obdrželi dárky-pamětní listy s bludištěm.

Na další noc s Andersenem se těší moravskokrumlovští spáči (35 dětí ve věku 6 -14 let, 2 knihovnice, 3 studentky).

Poděkování patří těmto sponzorům, firmám: Drogerie Šedrla, Muzeum Vedrovice, Papírnictví Jašovi s.r.o., Pekárna Ivanka, Řeznictví Bažant, skautům, Vydavatelství Petr Večeřa za poskytnuté dary a pomoc.

Za knihovnu Moravský Krumlov Martina Nováková
a Radmila Dvořáková

■ Exkurze z Národního parku Podyjí

V sobotu 22. 4. 2017 přijel do naší obce autobus s 35 cestujícími. Byli jsme součástí odborné exkurze z Jihomoravského muzea Znojmo: Za poznáním prehistorie a historie Moravského Krumlova a jeho okolí. Návštěvníky zajímala převážně expozice Krumlovský les, ale i povídání o životě lidí v mladší době kamenné (Neolitu) se jim velice líbilo.

Již od února 2017 u nás ve Vedrovicích funguje Pošta Partner II.

Snažíme se o to, aby byli občané s našimi službami spokojeni. Jsem si plně vědoma, že nahradit profesionální poštovní úředníky je velká výzva a stále se učím. Na nedostatecích pracujeme, chceme je odstranit. Proto děkuji těm, kteří mi sem tam řeknou, bez čeho si poštu nedovedou představit (např. absence vánočních a velikonočních pohlednic, aj.). Také děkuji všem za velkou podporu a trpělivost, hlavně v začátcích, při tvorbě front v prostorách pošty.

Těším se na Vás, až se potkáme u žluté přepážky ve Vedrovicích.

Anna Snášelová

■ Moudrá sova

S přibývajícímí službami pro veřejnost bylo potřeba obstarat si pomocníka. V naší Místní knihovně Vedrovice se jím stala plyšová sovička Vedruška, která promlouvá k našim nejmenším návštěvníkům.

Dne 5. 4. 2017 byla pozvána mateřská škola z naší obce na návštěvu. S dětmi jsem si prostřednictvím sovičky povídala o tom, jak vzniká knížka, kdo do ní píše a kdo kreslí obrázky a taky jakou cestu musí absolvovat, než se dostane do knihovny nebo k nim domů.

Potom jsme si přečetli pohádku od Jiřího Kahouna - Příhody včelích medvídků (Sluníčková) a děti se k ní pokusili vytvořit ilustraci. Jedni kreslili sluníčko, druzí včelí medvídky a někteří vše, co je napadlo. Všechny obrázky byly moc pěkné a sovička si je uschovala do svého Deníku moudré sovy.

□ Vedrovický vandalismus

□ Schůze Jednoty

□ Pošta Partner

Knihovna

Na vyhlášece o založení první veřejné knihovny byla stanovena tato pravidla chování pro čtenáře:

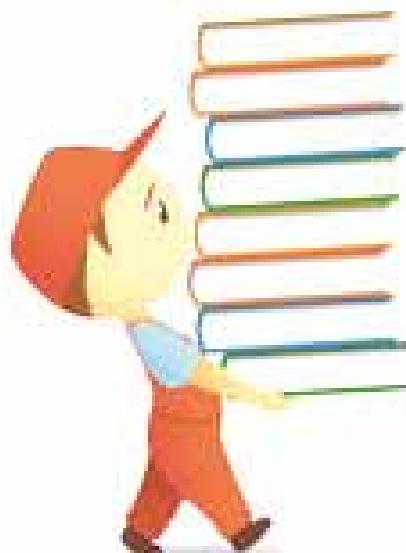
- nikdo nevchází tajně přes práh, ani se nedotýkej skříní;
- kterou knihu si přeješ, požádej o ni, při užívání zachovej ji v čistotě;
- nesekej tedy do ní, ani nebodej, ani ji značkami nepíchej;
- zakládat záložku a cokoli vypisovat měj dovoleno;
- nepokládej se na ni a při vypisování neklad papír na ni;
- inkoust a posypátko drž daleko vpravo;
- ticho zachovávej a hlasitějším čtením druhé neruš;
- při odchodu knihu zavři, malou odevzdej do rukou, velkou nechej na stole, upozorniv na ni správce;
- neplat nic, bohatší odejdi, častěji opět přicházej.

■ Knižka tulačka

Chodba Muzea a informačního centra vítá i návštěvníky Místní knihovny

Pokud máte doma knihu, pro kterou nemáte místo a myslíte si, že by mohla udělat radost někomu dalšímu, můžete ji věnovat naší knihovně. Ta ji poskytne dál buď na půjčení, nebo jako dárek:

KNÍŽKA TULAČKA

Všechny Vás zdravíme,
jsme knížky tulačky.

Moc se na Vás těšíme,
rády bychom do tašky.

Můžeš si nás vypůjčit,
nebo doma uložit.

Můžeš další knihu přinést
a tady ji vystavit.

■ Výstava u Kopetků

Ve dnech 5. - 8. května 2017 proběhla již 9. jarní etapa každoroční výstavy květin v zahradnictví pana Jana Kopetky. Letošním tématem se stala svatební floristika. V areálu na návštěvníky čekaly tři různé svatební expozice, ve stylu provance, romantické svatby a svatby v kostele. Tradičně byl nabízen široký sortiment balkónových květin, letniček, bylinek, trvalek, skalniček, zeleninové sadby, ovocných a okrasných dřevin a zahradnických potřeb. Doplnkový prodej, který v minulosti tvořila čerstvě pražená káva od pana Frolíka a vína z vinařství pana Troppa letos doplnila nabídka produktů z rakytníku. Počasí nám přálo a i přes občasné májové deštíky zákazníci kromě nákupu a prohlížení expozic rádi poseděli u dobré kávy a svatebního koláčku.

Ing. Mgr. Iveta Kudláčková
www.zahradnictvivedrovice.cz

Pro maminky s dětmi předškolního věku připravilo centrum „Radovánky“ se zajímavým programem. Děkujeme tímto Aničce Liškové, která často

s maminkami spolupracuje. Je přáním všech, co se na vzniku centra podíleli, aby byly krásné prostory pro zpestření mateřské dovolené ještě více využívány.

Hana Kolegarová, vedoucí centra.

□ Velikonoční pečení perníčků 8.4.2017

□ Literární kavárna

■ Uklid'me Vedrovice

Dne 9.4. 2017 se ve Vedrovicích uskutečnila akce Uklid'me svět, uklid'me Česko. Jedná se o dobrovolnickou úklidovou akci, která probíhá na území celé České republiky (a dokonce na pár místech mimo ni). Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek.

Ve Vedrovicích se akce zúčastnilo 11 dobrovolníků, kterým se podařilo uklidit část kolem Čertovy díry, okolí cesty za novostavbami směrem k „sušce“ a odpadky kolem hlavní silnice, která vede k „pravlovské křižovatce“. Tímto bych chtěla všem mockrát poděkovat. Dále bych ráda za podporu poděkovala panu starostovi a Mysliveckému spolku Leskoun.

Ing. et Bc. Lenka Řezáčová

■ 5. ročník vedrovického mariáše

Třetí únorovou sobotu se již tradičně uskutečnil další ročník vedrovického mariáše. Ve 13 hodin se v místním pohostinství sešlo 24 hráčů ze širokého okolí. Bohužel slunné počasí tentokrát negativním způsobem ovlivnilo účast a poprvé za 5 let počet účastníků turnaje klesl. Nižší počet ovšem neovlivnil kvalitu hry, naopak bylo letos mariášnické klání nebývale vyrovnané až do závěrečných minut posledního kola. Letošní ročník se bohužel obešel bez vítěze předchozích dvou ročníků pana Jaroslava Husa mladšího a o uvolněný pomyslný trůn se až do konce ucházelo hned několik hráčů. Premiérové vítězství na turnaji oslavil pan Vlastislav Krebs, který zvítězil o deset bodů před panem Pavlem Machotkou. Na stupních vítězů je doplnil nestárnoucí Bohuslav Čuba, který třetí místo vyválčil v poslední hře celého turnaje a potvrdil, že hrát se musí opravdu až do konce. Předání cen vítězům i těm méně úspěšným proběhlo v uvolněné atmosféře podpořené dobrou večeří a také již započatými oslavami vítězství i proher. Tímto bychom chtěli poděkovat všem sponzorům, díky kterým si každý účastník turnaje odnesl pěknou cenu dle svého umístění. Závěrem lze říci, že dramatickost posledního ročníku je příslibem pro další roky a věříme, že v příštím roce se ve stejném termínu sejdeme k partičce mariáše ve větším počtu. Srdečně tímto zveme všechny hráče na následující ročník. Kolektiv restaurace Vedrovice.

Fotogalerie Pavla Slaného

Den obce VEDROVICE
6. května 2017

Hlavní program – na návsi:
Jarmark Mikroregionu Moravskokrumlovsko
(venčení a mítní produkty regionu, ukázky starých řemesel)
od 9.00 do 14.00 hodin
Rudební pásmo „Odpoledne na lidovou notu“
od 13.00 do 19.00 hodin

- Vystoupení dětských souborů
 - Taneční soubor z Vysoké při Moravě (SK)
 - Taneční soubor Krumlovčák
 - Pěvecký soubor ZŠ Klášterní Moravský Krumlov
 - Pěvecký soubor ZUŠ Moravský Krumlov
 - Taneční soubor Rozmarýnek
- Koncert DH Borůvka Antonína Koníčka

Divadelní představení pro děti
od 16.00 hodin ve dvoře Muzea
„Pyramová party“ v RD
od 20.00 hodin

Doprovodný program:
Koncert v kostele sv. Kunhuty
v 10.30 hodin – Pěvecký soubor Cantile z Jevíčka
Muzeum a informační centrum
Prohlídka muzea – expozice „Vedrovice před 6000 lety“, „Krumlovský les“ a „Venkovská stodola“
„Oběd do minulosti a současnosti“
Výstava obrazů Františka Kopetky
a řemeslné putovní látky ZŠ
– v předškolové místnosti Muzea
ZŠ Vedrovice – den otevřených dveří
Návěs a ostatní veřejná prostranství
Atrake pro děti od 13 do 16 hodin
Aquaerobik, šláklad hrad, trampoliny
Fotbalové hřiště „Pod skalami“
Od 16 hodin fotbalové utkání starých párů:
Vedrovice – Vynoká při Moravě
Výstava květin a výrobků
v Zahradnictví Kopetka (š. s. – 10.5.2017)

OBEC VEDROVICE
MORAVSKOKRUMLOVSKO
ČESKOMORAVSKÝ ÚSTŘEDÍ
SUEZ

■ Duchovní správa

Milí přátelé,

po roce opět přináším pár řádků ze života farnosti. Je jasné, že kromě pravidelných bohoslužeb se většina dalších akcí odehrává v Olbramovicích, kde je vybudované příjemné zázemí na faře. Přesto, ve Vedrovicích se uskutečnil nádherný vánoční koncert v režii a podání místní mladé scholy. A rádi poskytneme kostel i k dalším koncertům v režii obecního úřadu. Krásná hudba do kostela patří. Děkuji tedy všem zmíněným a těším se na další hezká setkání.

Velmi mě těší, že když se něco zajímavého uskuteční na olbramovické faře, přijede hodně zájemců i z okolních farností a obcí, ovšem z Vedrovic nejvíc :-). Co nás čeká v nejbližších týdnech? Už 26.5., tedy v pátek v 19 hodin přijede z Vídně moje kamarádka Maja Schanovský, která působí v Akademii pro dialog a evangelizaci. Bude mít velmi hezkou přednášku právě o evangelizaci. Pozvánka je vyvěšena ve vitrině před kostelem. Stojí to za vyslechnutí.

V sobotu 3.6. v 19 hodin je předvečer slavnosti Seslání Ducha svatého. V tu dobu se budou modlit věřící z celého světa v Římě s papežem Františkem a prosit o Ducha svatého, o Jeho pokoj a Jeho další dary. Modlitba bude z velké části formou zpěvu – tedy písní v podání vedrovické scholy. Přidá se k nám i společenství mladých lidí z Brna a ze Slovenska. Moc se na to těším, a i za naše mladé srdečně zvu.

Letos se zkusíme poprvé zapojit do velké evropské akce – do Noci kostelů. Program ještě upřesňujeme, ale bude to v pátek 9.6. přibližně v době 18 – 22 hodin v olbramovickém kostele. Zazpívají jak naši, tak olbramovičtí zpěváci, snad otevřeme i kryptu, bude možnost podívat se na věž... Pokud se to vydaří, nevylučuji, že bychom to mohli příští rok uskutečnit ve Vedrovicích.

To je pro tuto chvíli asi všechno, další zprávy v některém z dalších zpravodajů. Přeji všem krásné jarní dny a těším se na setkání!

Váš farář Jan Fiala

□ Zvony odletěly do Říma...

■ Pálení čarodějnic

je velmi starý a dodnes živý lidový zvyk a jarní svátek, rozšířený zejména v Evropě. Večer 30. dubna se lidé scházeli a scházejí u zapálených ohňů, z pozemků vyčištěných pro příští obdělávání pálí staré kletší a slaví příchod jara.

Naše obec letos pořádala tuto oslavu na dvou místech. V pět hodin odpoledne se sešly děti ve dvoře Muzea. Byly tam pro ně připravené hry a různé úkoly, po jejichž splnění dostaly odměnu a Čarodějnický výuční list.

Krásné počasí nás provázelo celým dnem a sluníčko svítilo i průvodu, který se vydal z Muzea v 18:00 hod. Děti nesly čarodějnic na hranici.

Po příchodu do cíle byla zapálena ona i další, která byla také na místě.

V Písničkách si každý mohl opéct vlastní špekáčky nebo si zakoupit něco dobrého k snědku i k pití.

Poslední dubnový den se ve Vedrovicích vydařil a pokud jste nás nenavštívili, jste srdečně zváni na pálení čarodějnic i příští rok.

Vaše Muzeum a informační centrum

Vanuatu - ostrovy usměvavých lidožroutů

I. část

Milí Vedrováci a všichni přespolní, ke kterým se tento Zpravodaj dostane. Jak jsem slíbil, začínám sepsávat zážitky z mého cestování po Austrálii, Asii a Oceánii. Nehodlám konkurovat žádným cestopisům anebo sepsával podrobný návod na tu či onu zemi, ale spíš Vám jen chci přiblížit některé místa na zemi, která mi přirostla k srdci či jinak zaujaly. Doufám, že vás to pobaví, možná zjistíte něco, co jste ještě nevěděli anebo, v což doufám nejvíce, Vás to bude inspirovat k cestování ať už je to kamkoliv!

Jako první jsem vybral Vanuatu. Poprvé jsem tuhle úžasnou zemi navštívil krátce v roce 2008 a poté přes Vánoce roku 2014. S přítelkyní Kristýnkou jsme procestovali hned 4 ostrovy, přestože na první pohled podobné, zážitky z každého z nich jsou naprosto jiné. Společně mají pouze to, že jsme se všude cítili naprosto bezpečně díky úžasným místním lidem.

K myšlence navštívit Vanuatu mě přivedl slovenský kamarád, architekt a dobrodruh Michal Tačovský, jehož doporučení nikdy neklamala. Navíc po společném cestování po nepálský Himalájích jsem věděl, že kamkoli půjdu po jeho stopách určitě se nudit nebudu. Hledal jsem opět místo klasické dovolené spíše únik z moderního světa někam, kde nejenom že je nedotčená příroda, ale i nedotčení lidé. Podle jeho vyprávění to vypadalo, že Vanuatu jeden z posledních zapadlých rájů na zemi:

Usměvaví a milí domorodci, někteří stále naprosto nedotčení turismem a konzumním stylem života, osamělé bílé pláže, křišťálově čisté modré laguny, korálové moře plné života a vraků lodí, neproniknutelný prales, aktivní sopky, ale hlavně klid, všudypřítomný dětský smích a téměř žádní bílí turisté. Na některých ostrovech dodnes žijí kmeny a jedinci kteří ještě před nějakými 30 lety jedli lidské maso. Opravdu?

Opravdu, fakt nekecal!

Protože do zpravodaje se moc fotek nevejde, výběr fotek a videa z výletu najdete zde:

www.bejza.com/vanuatu2014

Trocha historie a geografie

Vanuatu je souostroví asi 82 ostrovů sopečného původu a na mapě je najdete asi tak na půl cesty mezi Novou Kaledonií a Fiji. Je tu tropické klima, takže podobně jako na severu Austrálie se pouze střídá období sucha a dešťů, celoroční teplota málokdy klesne pod 20° a v nejteplejších měsících 30 až 35°.

Podle archeologů byly ostrovy osídleny již před 3300 lety, nejpravděpodobněji z Šalamounových ostrovů ze severu. Původní obyvatelé byli a jsou Melanéšané - pro lepší představu: kudrnatí, snědí, drobní lidé - viz fotky. Oproti například obyvatelům ostrovů Tonga či Samoa jsou asi tak poloviční.

Prvním kontaktem s Evropany bylo připlutí španělské výpravy portugalského mořeplavce Queiróse v roce 1606 a posléze v roce 1774 ostrovy navštívil známý kapitán James Cook a rozpoutal klasické misionářské peklo. Spousta těchto misionářů byla zabita a sněžena, ale o tom později :-). Ostrovy byly původně pojmenovány jako Nové Hebridy a od roku 1880 až do vyhlášení samostatnosti v roce 1980 bylo na Vanuatu britsko-francouzské kondominium, v podstatě dvouvládí - platily dvojité zákony, dvojnásobná byrokracie a přitom původní obyvatelé ztratili domovský status. Trvalo celkem dlouho přesvědčit původní domorodce na katolickou víru a naučit je nejíst misionáře či jiné nepřitele. Ne že by neměli co jíst, ale byla to klasická krevní msta, sněžení nepřitele v jejich kultuře bylo součástí normální asi tak jako u nás soud.

19. století poznamenalo Vanuatu zásadním odlivem lidí. Vyvážely se celé kolonie ostrovanů do Austrálie na práci na bavlněných plantážích, a i do jiných zemí, kde byli používáni jako levná pracovní síla či vyloženě jako otroci. Z původního odhadovaného 1 milionu zbylo na Vanuatu asi jen 60000 obyvatel.

Zajímavostí je, že díky ostrovanům, kteří se z plantáží vrátili zpět na Vanuatu, vznikl nynější oficiální jazyk Bislama (Bišlama) což je v podstatě odposlouchaná a zjednodušená fonetická angličtina. Zní to velice vtipně a člověk se to rychle naučí. Například anglické „THANK YOU VERY MUCH“ se v Bislama píše i čte „TANK JU TU MAS“. Želva - turtle = „TETL“. Auto - TRUCK = „TRAK“

Nyní na Vanuatu žije asi 250 000 lidí, na většině ostrovech se stále domluvíte jak francouzsky, tak i anglicky, ale na menších ostrovech osídlených jen původními domorodci, kteří neustále žijí stylem života, který byste mohli klidně přirovnat k vedrovickému Paleolitu, se stále mluví směsicí původních asi 113 jazyků.

Když Japonci za druhé světové války obsadili šalamounovy ostrovy, právě Američané se vylodili na Vanuatu. Osídlili většinu největšího ostrova Espiritu Santo, kde vznikly nespočetné letecké základny. V podstatě jen díky tomu tu dnes existují nějaké silnice. Jestli jste si někdy mysleli že cesty okolo Vedrovice jsou špatné, zajedte si sem. Od konce války nikdo nezalepil ani jednu díru. Trošku to připomíná Ukrajinu u Slovenských hranic, co se kvality asfaltu týče. Když podruhé světové válce Američané odjížděli, snažili se místní vládě

prodat jak stavební, tak vojenskou techniku za symbolický 1 milion dolarů. Ostrované však neměli zájem, tak Američané aby ušetřily palivo cestou zpět, vysypali veškerou tuto techniku z válečných lodí kousek od pobřeží ostrova Santo, kde je dnes všemi potápěči známý „Million Dollar Point“, kde se kde se buldozery, tanky a džípy proměnily v pestrobarevné korálové útesy, jednoduše přístupné potápěčům a díky blízkosti břehu, malé hloubce a velké viditelnosti můžete toto vše vidět i při šnorchlování. A to není všechno!

Díky nešťastné náhodě, kdy Američané při manévrování obrovského křižníku SS President Coolidge najeli na vlastní minu, leží tu dnes asi 100 m od břehu jeden z nejpřístupnějších a nejzachovalejších válečných vraků, plný aut, tanků a zbraní,

Přílet na Efate

Musím říct, že na první pohled se za těch 8 let spousta věcí změnila. A ne k dobrému. V hlavním městě Port Vila vyrostly billboardy, přibýly herny, bary a hotely vlastněné většinou Australany. Přibýlo mobilních telefonů a odpadků. Měli jsme pocit, že místní byli donedávna zvyklí jíst většinou ovoce a slupky prostě zahazovali kde je napadlo. Jenomže jim zapomněli vysvětlit, že ty obaly od Snickers a plechovky od coca coly se v hlínu jen tak nepromění. Naštěstí musím říct, že takto poznamenané je jen Port Vila, což je město kam přijíždí veškeré zaoceánské parníky při klasické okružní cestě, Sydney – Vanuatu – Fiji a zpět, kdy turisty pouze vyženou z lodí na půl dne okolo přístavu, takže bohužel z celého Vanuatu musí mít smíšený pocit. Stejně tak si myslím že mají smíšené pocity místní z turistů.. sice to stále je malé městečko, asi 36000 obyvatel, které nabízí úžasné potápění, nedaleké vápencové kaskádové vodopády, tržiště, kde domorodci prodávají nepřeberné množství ovoce zeleniny a místních plodů anebo také umění, ale hotely mají přestřelené ceny a místo aby nabízely turistům místní speciality cpou do nich všechno to co můžu jíst v Austrálii nebo v Evropě.

Doprava po ostrovech není složitá. Co 5 minut přijíždí místní „bus“, což je v podstatě pestrobarevná pomalovaná malá dodávka pro asi 12 lidí většinou v otřesném stavu a z rádia vyhrává Bob Marley, kterého zde z nějakého důvodu velice milují. Za cestu kamkoliv počítají 150 až 300 VATU – asi 30 – 60 Kč. Naskočit a vyskočit můžete kde chcete.

Taxíky jsou většinou vtipná miniaturní autíčka a cesta kamkoliv stojí vždy 1000 VATU – asi 200 Kč. Taxikáři většinou jezdí na nejvyšší rychlostní stupeň a co nejmenší otáčky aby ušetřili benzín. Dost často se stává že auto poskočí a chcípne.

Moc jsme se nezdrželi, pouze přes noc a ráno rovnou skočili na malé letadlo Air Vanuatu a posunuli se na největší a nejsevernější ostrov.

Espiritu Santo

Na letišti si nás odchytil usměvavý taxikář Charlie a cestou do největšího městečka na ostrově Luganville nás přesvědčil, že lepší než si půjčovat auto, nechat se všude vozit jím. Ukázalo se to jako výborný nápad, nejenom že to bylo levnější, ale Charlie nám pomohl zařídit spoustu věcí na ostrově, najít ubytování u místních lidí půjčit kánoe v modré laguně a nejvíc pomáhá v komunikaci s místními, kteří na severu ostrova moc anglicky neuměli.

Slyšíme hudbu a zpěv a necháme se zlákat a jdeme pěšky za zvukem. Je večer a místní muži a ženy si po práci zpívají a tancují u moře. Jen tak, žádné divadlo pro turisty.

Po první noci v sice krásném rezortu s výhledem na oceán a s bazénem, ale opět s australským jídlem, tak jsme se rozhodli že zkusíme bydlet u místních. Charlie řekl že to nezvyklé, ale že jeho bratr Robert vlastní 3 chatičky kde ubytovává místní.

Nabídku jsme přijali byli jsme nadšení! Zůstali jsme u nich po celou dobu pobytu na ostrově a spřátelili jsme se. Vařili jsme s nimi, večereli a hráli karty s dětmi. Děti nás prováděli vesnicí, kde ačkoli kousek od města, žijí všichni velmi prostým způsobem. Robert je navíc pastorem v místním kostelíku. Krásně nám vysvětlil, jakým způsobem místní věří v boha. Kostel je v podstatě obyčejná chýše, stejně jako většina domků ustavena z banánových listů a střecha z palmových listů. Uvnitř po stěnách jsou namalované ryby, delfini, želvy květiny a děti. Všichni chodí do kostela poměrně často a děkují bohu za to, jaké mají krásné místo na planetě, za všechny dobroty co jim dává a modlí se za zdraví rodiny. Žádné kazatelny ani zpovědnice tu nenajdete. Odpustky a hostie taky nenajdete.

Vyrazili jsme s Charliem na výlet na sever ostrova. Cestou jsme se stavili vykoupat většina nesčetných modrých lagun. Jak jsem zmínil ostrovy jsou sopečného původu a na několika místech vyvěrá z hlubin přes vápencové dno křišťálově čistá teplá sladká voda. Většinou je vždy okolo spousta dětí které si z láň dělají houpačky a skotačí ve vodě. Charlie nám zařídil půjčení kajaku na půl dne a z toho se vyklubal jeden z nejkrásnějších zážitků. Vzali jsme si sebou jenom vodu a nějaké ovoce a vyrazili z modré laguny směrem k oceánu. Voda která proudila z laguny a protékala deštým pralesem byla tak čistá, že jsme chvílemi měli pocit že se vznášíme na říčním dnu. Po několika kilometrech pralesa jsme připluli do moře

před námi asi dva kilometry bylo několik malých ostrovů. Dopádlovali jsme až na jeden z nich přes nespočet korálových útesů. Celý den jsme nikoho nepotkali, na ostrově jsme byli úplně sami, celý jsme ho obešli, vyplašili jsme dokonce i malou murénu, kterou příliv zahnal až na skály kde uvízla v malém jezírku. Asi takhle nějak si připadá Robinson Crusoe? Neskutečný pocit svobody.

Cestou zpět nám pomohl příliv až do laguny, kde opět čekal vysmátý Charlie a pokračovali jsme na sever. Dojeli jsme až do Port Olry, opět nikde nikdo, bílá pláž, modrá obloha, malý dřevěný bar přímo u moře. Dali jsme si místní specialitu, kokosového kraba. Vynikající! Dostali jsme k tomu louskáček na ořechy abychom mohli na to nejlepší maso co se skrývá za skořápku klepet. Šnorchlovali jsme na nedotčených korálech, které začaly přímo od pláže. Cestou zpět jsme se postavili na známé Champagne Beach. Krásná pláž s pohořím v pozadí kde nás opět místo turistů přivítala skupinka dětí co dováděla ve vodě.

Nad námi obrovský mango tree, tak jsme povečeřeli..

Vzpomněl jsem si, že jsem kdesi četl že Vanuatu bylo V roce

2006 vybráno jako místo, kde jsou obyvatelé nejspokojenější na světě. Myslím že právem..

Cestou zpět Charlie koupil ryby rodině na večeři. Nákupy mimo města se řeší tak, že když někdo má něco na prodej, většinou mango, ananas, ryby, brambory, ... tak to vystaví u cesty v malém dřevěném stánku a napíše k tomu cenu. No a protože jsou to všichni poctiví, když si něco vezmou, i když nikde nikdo nic nehlídá, nechají tam vždy přesný obnos.

Další den jsme se přes rozbombardované místní cesty dostali na zmiňovaný Million Dollar Point. Kristýnka si těsně před odletem udělala potápěčský kurz do hloubky 15m...

Podle instruktora to prý určité stačí. Po krátkém šnorchlování nad buldozerovými korály, jsme vyrazili na první ponor k potopenému vaku SS President Coolidge. Voda byla teplá, téměř nebylo potřeba žádný neoprén. Následuje jsme instruktora a držíme se lana a pomalu upadáme do hloubky. Asi v 15m se nám otevře pohled na obrovskou příd' lodí. Připomíná to Titanik. Pomalu klesá nadále dokud nestane na palubě. Aniž na to myslíme už jsme v hloubce 24m. Loď je neskutečně zachovalá, plujeme těsně nad palubou, voda je průzračná a proto když proplováme nad otvory do nákladového prostoru, máme pocit, že letíme. Vracíme se zpět na břeh, dochází vzduch. Po povinné přestávce dáváme další ponor, tentokrát do ještě větší hloubky a do útrob vaku. Když začínáme pomalu padat do obrovských vrat nákladového prostoru, obdivuju Kristýnku, která s naprostým klidem a s čerstvým oprávněním do 15m, padá do tmy v hloubce asi 33m, kde pouze naše svítilny osvětlují nevybuchlé bomby, chvílemi nevíte kde je nahoře a kde dole, protože loď leží na boku, poznáte to jen podle toho kam jdou bubliny... intenzivní zážitek i pro mě. Fantastický ponor. Loučíme se s překrásným Espiritu Santo a letíme na třetí ostrov.

Mrkněte na fotky a videa a jestli někdy budete v Austrálii, rád Vám pomůžu naplánovat výlet, stojí to za to, i kdyby jen na týden.

Dotazy rád zodpovím přes Facebook, e-mail petr@balcarek.com a nebo někdy v červnu osobně ve Vedrovicích.

Mějte se krásně,

Petr Balcárek

Pokračování příště

OHLEDNUTÍ ZA KONCEM ŠKOLNÍHO ROKU NA NAŠÍ ŠKOLE LEGISLATIVNÍ ZMĚNY VE VZDĚLÁVÁNÍ DĚTÍ NAPSALI O NAŠÍ VEDROVICKÉ ŠKOLE...

■ Jaké jsou změny v organizaci vzdělávání v základních a mateřských školách?

Co přinesl letošní školní rok 2016/2017?

- Změnu v zápise dětí do mateřských škol, které se konají v nových termínech od 2. – 16. května...
- Změnu v zápise dětí do 1. ročníků základních škol, které nově probíhají od 1. do 30. dubna...
- Žádost o odklad plnění povinné školní docházky je nutno uplatnit již u zápisu k povinné školní docházce...
- Povinné vzdělávání předškolních „pětiletých“ dětí v mateřské škole od 1. 9. 2017 s pravidelnou denní docházkou /4 souvislé hodiny denně včetně stanovení začátku povinné doby v rozmezí od 7 – 9 hod./, povinnost předškolního vzdělávání nebude dána ve dnech školních prázdnin – jarní prázdniny, podzimní..., tak jako u základních a středních škol...
- Přednostní přijetí 4letého dítěte (od 1. 9. 2017), 3letého dítěte (od 1. 9. 2018), 2letého dítěte (od 1. 9. 2020) do předškolního vzdělávání s místem trvalého pobytu...
- Společné vzdělávání v mateřských a základních školách...

A co přinesl letošní školní rok naší základní školy...

Kromě plnění školních povinností také v letošním školním roce jako „poutníci“ (3. 4. a 5. ročník) hledáme a objevujeme stará zapomenutá řemesla, zajímavá místa, domy, významné osobnosti - vzory, hrdinské činy. Hledáme a pátráme nejen v minulosti, ale i v současnosti, nejen v naší obci, ale i v našem vedrovickém a krumlovském okolí, v našem kraji, v zemi...

Objevujeme zapomenuté věci, místa, zajímavé osobnosti, naši minulost v obci, hledáme krásu přírodní i lidskou kolem nás i v nás...

Přes různé činnosti a úkoly, praktické poznávání místních a regionálních skutečností probouzíme kladný vztah k místu, kde jsme se narodili, rozvíjíme jejich „místní“ cítění, vztah k naší rodné vesnici...

My, prvňáci a druháci s knižním hrdinou „Honzou“ a „Barbánekem“, objevujeme každý měsíc lidskou vlastnost (toleranci, upřímnost, pravdomluvnost, odvahu, čestnost...), hrdinské skutky, lidské činy. Na konkrétních příbězích a vlastních zkušenostech si uvědomujeme význam a podstatu tolerance, pomoci a solidarity, vzájemné úcty a sebeúcty, přátelství, snášenlivosti.

Hodně čteme – tvoříme své knihy, hledáme moudra – tvoříme knihu přísloví, objevujeme krásu kolem nás – tvoříme knihu básní. Hledáme dobro, dobré skutky, krásu v našem okolí i v nás... Objevujeme okem, uchem a srdcem...

Jako každý rok (3., 4. a 5. roč.) píšeme společně deník, ve kterém popisujeme, co jsme zažili, viděli, slyšeli, cítili během každého týdne... a každý měsíc (1. a 2. roč.) ukládáme do svého budoucího deníku vše, co se nám podařilo - naše krůčky, dovednosti a zkušenosti - výsledky naší práce..., které budou jednou vzpomínkami na školní léta prožitá na naší škole, oporou v nejistých chvílích a návodem našich kroků a rozhodnutí ve vzdálené budoucnosti...

■ Zprávy ze školní a mimoškolní činnosti naší základní školy

Malé ohlédnutí za koncem školního roku 2016/17...

■ Zimní putování za zvěří...

2. 2. 2017

Se „sněhovými vozidly“ naplněné zrním, senem a vlastními „dobrotami“ jsme se vypravili ve čtvrtek 2. února 2017 „pohostit“ lesní zvěř. Pod odborným dohledem myslivce pana Leoše Vidláka jsme doplnili zásypy a krmelce, poznávali stopy zvířat a nory a povídali si o kouzelné zimní a tajemné přírodě...

□ Zimní putování za zvěří, 2. 2. 2017

■ Škola „nanečisto“...

10. 3. 2017

Jako „školáci“ usedli do školních lavic naši budoucí prvňáci...

Jak to v opravdové škole chodí, si mohli jeden den ve škole vyzkoušet s doprovodem paní učitelky z mateřské školky naši předškoláci...

■ Návštěva předškoláků s mámou a tátou ve škole...

Den otevřených dveří na naší základní škole...

24. 3. 2017

„Pošťáčkou“ hranou pohádkou od p. Čapka uvítali a pohladili naše předškoláky třetáci, čtvrtáci a pátáci místní školy...

Hádali jsme, komu „doručit“ ztracený balík, poslechli si jinou kreslenou pohádku o Barbánku – umělci, kterému pod rukama „rozkvetl“ smutný nosorožec. Hádali jsme, které jarní kytky nám vykvetly v naší třídě – hyacint, tulipán, krokus..., kteří ptáci přilétají z teplých krajín, jací brouci vylézají na jaře ze svých děr... Brousili jazýček s jazykolamem: „Na Prokopa promokne kdekerá kopa“, hráli na „bublín“ a poznávali písmenka. Hráli jsme „na zedníky“ a určovali počty slabik ve slovech, psali a hádali písmenka psaná na záda, hádali hádanky ze slabikáře... Opakovali, trénovali, vnímali, respektovali, naslouchali, spolupracovali, pomáhali si, povzbuzovali se, oceňovali, chválili...

Na závěr naši předškoláci obdrželi své první opravdové školní VYSVĚDČENÍ!!!

□ Den otevřených dveří pro předškoláky, 24. 3. 2017

■ Putování za řemesly a minulostí...

29. 3. 2017

Ve středu 29. března 2017 jsme putovali za řemesly i minulostí do Třebíče. V muzeu jsme se seznámili s perníkářstvím, modistvím (vysv. zhotovování dámských klobouků), perletářstvím, prádelnictvím, žehlírnou, sušárnou, modrotiskovou dílnou a usedli do lavic našich babiček i dědečků a vzpomínali...

Prošli jsme „kamennou“ knihovnou a naslouchali slovům - židovská hvězda, Izrael, Jeruzalém, synagoga, tora, rabín, ghetto, košer, holocaust, genocida, šoa a přemýšleli...

Na zpáteční cestě ve dvoupatrovém vlaku jsme odpočívali a opět přemítali – tentokrát o dojmech, zážitcích a nových informacích získaných z putování za řemesly a minulostí v Třebíči...

□ Putování za minulostí a za řemesly do Třebíče, 29. 3. 2017

■ Hasiči podruhé ve škole ...

Projekt „Hasič“ zaměřený na výchovu dětí v oblasti požární prevence a ochrany obyvatelstva.

7. 4. 2017

Co dělat, když hoří?

Jak přivolat hasiče?

Co dělat, když hoří v mém domě a jak dát o sobě vědět?

Co dělat, když hoří oděv, který mám na sobě?

Co dělat při autonehodě?

Jak se zachovat v těchto i dalších krizových situacích? O tom jsme si povídali se dvěma hasiči dobrovolníky. Trénovali jsme, jak jednat, co udělat, jak se zachovat v případě, že budeme my nebo naše okolí ohroženo na životě požárem.

Sdíleli jsme své dosavadní zkušenosti co udělat v oblasti požární ochrany a ochrany obyvatelstva u nás doma, aby náš život byl bezpečnější a příjemnější...

□ Hasiči u nás ve škole, 7. 4. 2017

■ VŮŇ VELIKONOC ve škole...

12. 4. 2017

Jaké jsou symboly Velikonoc?

Jaké může být vajíčko? Veselé, malované, barevné, zlaté, kropenaté, životadárné, prázdné, vařené, vyfouknuté, slepičí, pštrosí, „naměkko“, nakráplé, kraslice, „vejdunek“ ...

Jaký je postup vaření vejce natvrdo?

Jaké jsou velikonoční zvyky?

Co jsou Velikonoce, Pašijový týden, Červené pondělí...?

Co je hrkání, velikonoční pomlázka a koledování?

Velikonoce jsme slavili i ve škole - Modré pondělí, Žluté úterý, Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Velikonoční neděle, Velikonoční Červené pondělí.

Hráli jsme velikonoční příběh o zmrtvýchvstání Ježíše a skládali jarní říkadla a rozpočítadla. Vařili vajíčka natvrdo a „kouleli“ jimi, zahráli jarní a velikonoční hry. „Nazdobili“ jsme vlastnoručně nařezané vrbové proutky a školu „oblékli“ na počest jara a jeho svátku.

A TĚŠILI SE NA VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ A KOLEDOVÁNÍ...

□ Oslava Velikonoc, 12. 4. 2017

■ Za národním parkem Podyjí...

27. 4. 2017

Spaní Evou Holubovou z NP Podyjí jsme hledali souvislosti mezi konečným vzhledem přírody a činností člověka. Povídali si o jeho vlivu na životní prostředí a také o jeho odpovědnosti za jeho ochranu a tvorbu. Mluvili jsme o nezbytnosti ohleduplného chování k přírodě a její ochrany – o třídění a likvidaci odpadů, o ochraně rostlin a živočichů a životního prostředí.

Dozvěděli jsme se, že NP Podyjí je dlouhý vzdušnou čarou cca 16 km, ale klikatí se v délce 42 km, má bukový prales a doubravy (dubový les), a že v bukovém pralese hnízdí čáp černý a nejhloběji sahá do délky 240 m.

Zařazovali jsme zvířata a rostliny do jednotlivých biotopů vyskytujících se na území NP, hráli jsme hru na „netopýry“ a třídili odpady po „ekologické havárii“.

Více a více jsme si uvědomovali vliv lidské činnosti na přírodu a hledali možnosti, jak ji ochránit!

■ Slavnostní zápis dětí do 1. třídy...

Významný den našich předškoláků, jejich rodičů, naší školy i obce...

25. 4. 2017

Už nejsem chlapeček,

malý jako Paleček,

přerostl jsem všechny chlapce,

dávno nespím ve skořápce,

to jsem já, Váš „školáček“...

Slavnostní zápis dětí do 1. třídy se uskutečnil v úterý 25. 4. 2017 v odpoledních hodinách v naší základní škole. Předškoláky tentokrát uvítali naši druháci pohádkou o nebojácném Palečkovi. Silný, statečný, chytrý, dobrosrdečný i pracovitý Paleček s sebou z pohádky přinesl tři proutěné košíky. Hádali jsme, co by v nich mohlo být. Představovali si, co by v nich bylo, kdyby nám, mámě a tátovi, splnil přání... Určovali jsme, který košík je nejvyšší, první, poslední...

Košíky jsme postupně „otvírali“ a plnili jednotlivé úkoly v nich – rozhodovali, zda obrázky patří do naší pohádky a celou ji znovu převyprávěli, třídili, zda suroviny se hodí k výrobě „buchet“ pro tatínka, v jiném zase třídili „roztodivné“ tvary na písmena a číslice a poznávali je.

Povídali si o praktických věcech, jak opravit střechu a zároveň „složili“ test školní zralosti.

A nakonec, jako v pohádce se Paleček vrátil domů, i my jsme hledali svoji mámu a tátu jen podle jejich rukou...

Zapsáno bylo 7 dětí, z toho 2 děti s žádostí o odklad povinné školní docházky.

□ Slavnostní zápis dětí do 1. třídy naší školy, 25. 4. 2017

- ❑ Zápis dětí do 1. třídy, 25. 4. 2017, Hádali jsme, které ruce patří mé mamince, tátovi...

■ Oslava svátku našich maminek...

11. 5. 2017

Mám ráda ptáčka na stromě,
motýla v zahradě,
kočku v domě,
zajíce na poli,
housenku na listu,
veverka v lese,
kachnu na rybníku,
koně na louce,
ježka v houští,
maminku v domě,
a tatínka, co střeží,
tak se to na světě patří...

Nejen se svými nejbližšími jsme oslavili svátek našich maminek - pohádkou, písničkou, básničkou i kytíčkou ve středu 11. května v základní škole ...

- ❑ Oslava svátku našich maminek v základní škole, 11. 5. 2017

■ Pozvánka na 1. setkání

„VYCHOVÁVÁME DĚTI A ROSTEME S NIMI“
aneb jak lépe porozumět svým dětem i sobě, jak vychovávat v radosti, lásce a svobodě k vzájemné spokojenosti a důvěře...

6. 6. 2017

Zveme všechny zájemce nejen z řad rodičovské veřejnosti

na 1. setkání v rámci projektu realizovaného na naší škole „Vychováváme děti a rosteme s nimi...“ v úterý 6. června 2017 v 17. 00 hod. do základní školy... TĚŠÍME SE NA VÁS...

Vážení rodiče, prarodiče, přátelé školy,

zveme Vás

v úterý 6. června 2017 v 17. 00 hod.

v budově základní školy

NA 1. SETKÁNÍ

na téma:

VYCHOVÁVÁME DĚTI A ROSTEME S NIMI

aneb

jak lépe porozumět svým dětem i sobě,

jak vychovávat v radosti, lásce a svobodě

k vzájemné spokojenosti a důvěře.

Těšíme se na Vás.

MŠ a ZŠ Vedrovice a Liga lidských práv

v rámci projektu realizovaného na naší škole

„Nový začátek v oblasti inkluze a vyřizování v manuskriptu a elektronické formě“

■ Pozvánka na SPORTOVNÍ TROJBOJ DVOJIC

26. 5. 2017

Zveme všechny kluky a holky (5. – 9. ročník ZŠ) na hrátky v ringu, střelbě na koš a přehazované na víceúčelové hřiště 26. 5. 2017 v 17. 00 hod....

TĚŠÍME SE NA VÁS...

Sportovní trojboj dvojic

přehazovaná * ringo * střelba na koš

26.5. 2017

kategorie: 5. – 9. ročník

Víceúčelové hřiště **VEDROVICE** **17.00**

Prezentace dvojic „U TŘECH BOROVIC“ do 19. 5. 2017

TĚŠÍTE SE?

TĚŠÍME SE!

Další informace a fotografie ze školních a mimoškolních aktivit naší mateřské a základní školy a školní jídelny naleznete na webových stránkách MŠ a ZŠ Vedrovice - www.zsvedrovice.cz

PaedDr. Božena Procházková

■ Liga lidských práv

Od září 2016 je MŠ a ZŠ Vedrovice jednou z dvanácti škol zapojených do projektu „Nový začátek v oblasti inkluzivního vzdělávání v moravskokrumlovském regionu“. Jeho cílem je podpořit úspěšnost každého žáka ve spolupráci se školou, rodinou i žákem samotným.

Liga lidských práv je partnerem tohoto projektu a kromě pravidelných návštěv školy se zaměřuje i na spolupráci s rodiči formou vzdělávacích rozvojových aktivit, jejichž posláním zprostředkovat aktuální informace v oblasti inkluzivního vzdělávání. Aktivně přispívá k hlubšímu pochopení významu a důležitosti podpory a přijímání rozmanitosti pro celou společnost a její další vývoj.

Vedrovická základní škola se ve svých principech směle přibližuje myšlenkám J. A. Komenského. Svým respektujícím přístupem a důrazem na lidské hodnoty v dětech probouzí sociální citění a sounáležitost, zodpovědnost k vlastnímu jednání a podporuje jejich zdravé sebevědomí. V hodinách jsou děti vedeny hravou formou s důrazem na tvořivost i spolupráci k samostatnému myšlení. Atmosféra školy je přátelská a otevřená novým podnětům i možnostem. Laskavý a důsledný přístup dává dětem jasné hranice i jistotu. Škola mne překvapila svými moderními přístupy, akcentem na vzdělávací kompetence, netradičním pojetím hodnocení žáků a především velkým nadšením přítomných pedagogů.

Během jedné z návštěv jsem měla možnost prožít celý vyučovací den jako jedna z žáků této školy. Ani na chvíli jsem se nenudila, poznala jsem nové kamarády, zažila jsem, že děti jsou bystřejší a pohotovější, než jsem kdy viděla, učí se snadno komunikovat ve znakovém jazyce, učí se od sebe navzájem. Přestože mi leduško nešlo, necítila jsem se z toho špatně, od dětí jsem dostala podporu a na konci dne jsem byla plná energie s chutí jít do školy i den následující. Možná to byl den výjimečný, ale přála bych vám jej prožít.

Upřímně děkuji za možnost s touto školou spolupracovat, cítit dětské nadšení a radost z poznávání nového.

Vedrovice, 8. 5. 2017

Gabriela Ševčíková
za LLP
(Liga lidských práv)

Milý předškoláku, zveme Tě
k **zápisu** do 1. třídy
dne **25.4. 2017**
v **15:00** hod.

Vezmi si s sebou rodný list a dotazník.
Těší se na Tebe děti a učitelé ze základní školy.
K základnímu vzdělávání budou přijaty všechny zapsané děti.

Naši senioři

BABIČCE A DĚDEČKOVI

*Nenaříkej, babičko, že máš práce mnoho,
jen počkej, až povyrostu, pomohu ti z toho.*

*Uhrabu ti zahradu, očeš ti jablíčka,
všechno, co chceš, udělám, vždyť jsi moje babička.*

*Ty se, dědo, taky netrap, žes na všechno sám,
za rok, za dva, nebo za tři, do práce se s tebou dám.*

*Až tu práci uděláme, slíznem za ni med,
pojedeme všichni spolu někam na výlet.*

ZÁJEZD DO ZNOJMA: ČERVEN 2017

Bližší informace na setkání KLUBU DŮCHODCŮ
7. ČERVNA 2017

□ Večer pro důchodce

□ Setkání klubu důchodců

NEPÁL

23.10.-17.11.2016

(MANASLU CIRCUIT TREK AND TSUM VALLEY)

Nepál je bezesporu zemí, kterou má ve svém hledáčku mnoho cestovatelů. Právem! Nabízí ohromné kulturní i přírodní bohatství, barevná města a různorodé obyvatelstvo, neboť etnicky a jazykově je Nepál rozmanitý asi jako celá Evropa. Hlavním lákadlem země je ale příroda. Tisíce milovníků hor hledají v této přátelské zemi, vklíněné mezi Tibet a Indii, své Shangri La.

Právě na žlutém kontinentě vyrostlo všech čtrnáct osmitisícovek, které najdeme ve dvou pohořích a pouze čtyřech státech. Jedná se o pohoří Karákóram a Himálaj, které se rozkládají na území států Nepál (8), Čína (9), Indie (1) a Pákistán (5). Kdo by je nechtěl vidět? Kančendžengu, Annapurnu, Dhaulagiri, Manaslu a hlavně Everest.

Turisticky nejatraktivnějším a nejpopulárnějším trekem mezi turisty z celého světa je asi trek okolo Annapuren, který je určen pro všechny, kteří hledají nádhernou přírodu, vysoké hory, zajímavé památky, přívětivé lidi, exotiku a dobrodružství.

V Nepálu jsou však další desítky treků. Některé přístupnější, některé vzdálenější, některé s permitem nebo povinným guidem (místním průvodcem). Všechny mají ale jedno společné – okouzlí vás svojí jedinečností a unikátností, kterou v Evropě prostě nenajdeme.

My jsme si zvolili 17-ti denní trek kolem Manaslu 8 163m (tzv. Hory duchů a osmé nejvyšší hory světa), která leží v turisticky méně navštěvované, nedávno zakázané pohraniční oblasti s Tibetem. Cesta je geograficky nádherná a kulturně fascinující. Obyvatelé horního toku Buri Gandaki jsou přímými potomky tibetských imigrantů, kteří se zde usadili na počátku 17. století. Díky tomu jazyk, oblečení a zvyky jsou tu výlučně tibetské. Perlou treku je pětidenní návštěva Tsum Valley – údolí zpřístupněné od roku 2010. Nejvyšším bodem treku je přechod sedla Larkya 5106m. Trek jsme pojali jako „tea-house“, což znamená, že jsme bydleli i stravovali se u místních lidí. Zpravidla se chodí přibližně 15-25 dní, v závislosti na úsecích a variantách tras. Protože jsme si udělali odbočku do Tibetského údolí, zabralo nám to navíc 4 dny. Denně jsme šli přibližně 6-8 hodin a dohromady jsme nachodili kolem 300km.

Zemětřesení - 2015

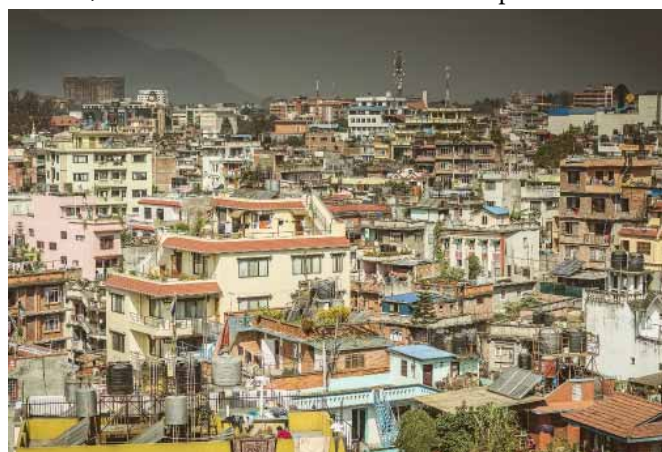
V současné době (2016) se Nepál potýká s následky ničivého zemětřesení, které zemi postihlo v dubnu 2015. Jednalo se o nejničivější zemětřesení v zemi za posledních 80 let. Otřesy dosáhly 7,8 stupně a epicentrum měly v centrální části země. Silné otřesy si vyžádaly více než 8 tisíc mrtvých a další tisíce zraněných, zcela zničily více než půl milionu domů a další statisíce poškodily.

Nepál je jednou z nejchudších a nejméně rozvinutých zemí světa, až polovina obyvatelstva žije pod hranicí chudoby. Míra nezaměstnanosti dosahuje poloviny obyvatelstva v produktivním věku.

23.-24.10.16 PHA – Beograd / Berlin / Brusel – Abu Dhabi – Kathmandu (cca 20h)

Přelet z Prahy do Bělehradu zabere jen něco přes hodinu, za to zde přestoupíme na další, 6-ti hodinový let do Abu Dhabi. Ráno nás, celé rozlámané, přepadne 30°C pouštní klima a tak spěcháme do klimatizovaného autobusu. Máme před sebou poslední let - do Káthmándú (KTM), kde nás přivítá malé, ale sympatické letiště. Teď ještě splnit vízovou povinnost, kterou čeští občané vůči Nepálu mají a vyzvednout batohy. Z Česka máme již vyplněnou on-line žádost (<http://online.nepalimmigration.gov.np/tourist-visa>), takže zaplacení na jedné přepážce (40 USD) je dilem okamžiku, stejně tak obdržet razítko do pasu, na přepážce druhé. S obrovským napětím čekáme na batohy a potom jdeme vyhlížet náš domluvený odvoz do hotelu. Zatím je to neuvěřitelné, ale vše funguje, Nepálci se usmívají, jsou milí, a když uvidím ceduli se svým jménem, přesvědčují mě, že v místním chaosu mají svůj řád.

Díky momentální špičce (17:30), se po hodině dostáváme do hotelu. Alespon zatím nasáváme atmosféru města a chutná celkem smogově. Mladíci nám vynesou 20kg batohy až do 3. patra a tak v návalu euforie utracím první dolar jako dýško. Pokoj odpovídá ceně 4\$/os, ale nic víc, než postel s obstojně čistým prostěradlem, momentálně nepotřebujeme. Protože bydlíme v samém centru KTM - Thamelu, vydáme se na krátký průzkum okolí, přesně tak dlouhý, abychom se nezvládli ztratit už první večer. Úzkými uličkami proudí turisté, motorky, taxikáři, rikši. Všichni obousměrně a za nepostradatelného

zvuku klaksonů. Smog a prach je všudypřítomný a za celý měsíc si na něj nezvyknu. O to víc je mi líto všech těch prodávajících, kteří tráví celé dny na ulicích v bezprostřední blízkosti hustého provozu, protože je to jejich jedinou obživou.

25.10.16 Káthmándú

Hlavní město, kde žije přes milion obyvatel, je rušná a podle nepálských měřítek i moderní metropole. Leží ve výšce asi 1400m n. m. v zeleném údolí Kathmandu Valley. Začínáme ho poznávat snídaní v blízké restauraci s podivným názvem Hello Kitty, kam za námi dorazí Mim, chlapík z agentury, který nám na dálku zprostředkoval veškerá potřebná povolení a domluvil průvodce (guida) na trek. Časový posun, který vnímá hlavně můj žaludek, mi zatím nedovoluje bohatýrské snídaně (ikdyž nabídka i ceny jsou velmi lákavé). Doprovodíme Mima do Immigration office, kde je k poslednímu povolení prý potřeba originál našich pasů. Doufáme, že k nám bude byrokratický budha milostivý a vyřizování zabere jen pár hodin. To se taky opravdu stává, takže se můžeme vydat zpět odpolední špičkou. Vystoupíme si u Garden of Dreams, o které jsem četla v průvodci a za 200 Rs. vstoupíme do středně velké, udržované zahrady. Za čtvrt hodiny už tu nemáme co dělat, tak místo opouštíme a navštěvujeme místní ATM, jelikož jsme po zaplacení Mimovi spočítali, že jsme se doma jaksi přepočítali a potřebujeme mnohem víc peněz, než máme... Jedeme na náměstí Durbar square které je zapsáno v seznamu světového dědictví UNESCO. Po zemětřesení 2015 utrpělo také toto místo vážné škody, a tak se ani nedivíme, že vstupné se téměř ztrojnásobilo (1000 Rs.). Přesto však tohle místo stojí za návštěvu. Jen doteď nevím, proč místní prodejci nabízejí turistům housle nebo flétnu. Večer se ještě seznamujeme s našim guidem - který se jmenuje prakticky - Mim.

26.10.16 KTM – Arughat Bazar, 9h

První smlouvání s taxikářem a hned neúspěšné. Zdá se nám moc platit za 10 minut 500 rupií. Tato taxa je zde prý běžná, ale na jakoukoli vzdálenost, dokonce i na letiště. V duchu ubírám Nepálcům bod a jdeme raději hledat náš autobus. Zpoždění nabíráme pouze hodinové, ale ještě v KTM nás staví policie, aby zkontrolovala přetížení autobusu (kvůli bezpečnosti), kterou samozřejmě několikanásobně překračujeme, a tak musí náklad, těžce vytažený na střechu, zase dolů. Nabíráme další hodinu, než se vyřeší úplatky a překlad nákladu, tak se mezitím seznamujeme s Mimmem.

Cesta pokračuje dál se dvěma zastávkami na jídlo a na záchod (zvrací se zásadně za jízdy do pytlíku). Sice sedíme, ale holeněmi narážím do sedadel předemnou a z uličky se na mne lepí další a další cestující. Poslední úsek vede serpentýnami, typickou, zaprášenou polňačkou s výhledy na rýžová políčka. Když vystoupíme, máme černé tričko

téměř bílé a bílý kapesník téměř černý. S námahou i úlevou zároveň nahodíme batoh na záda a k hotelu Manaslu dojdeme přesně za 25 minut. Platíme 800 Rs za pokoj pro 3, objednáme si večeři a dáváme první sprchu v horách. Ne takovou, co by si člověk vychutnal, ale pěkně studenou na betonové špinavé zemi s povalujícími se (raději) neidentifikovatelnými předměty

a v šeru, jelikož je pátá hodina a stmívá se rychle. Večer dokonce chytíme poslední wifi a na dalších 17 dní se loučíme se světem. Poté, co nás wifi v KTM pronásledovala téměř na každém kroku, bych lhala, že mně nepřítomnost internetu a okolního světa nepotěšila.

27.10.16 Arughat – Lapubesi, 22km

Že mám těžký batoh jsem věděla, ale že ho budu mít zase nejtěžší ze všech, mě naštvalo. Copak se nikdy nenaučím balit? Jelikož jsme se předem nějak nedomluvili na nosiči, který by nám nesl část věcí, ptáme se Mima, zda by tahle naše hloupost nešla ještě nějak vyřešit. Prý se zkusí zeptat, ale nic neslibuje, protože hodně lidí odešlo z hor na festival a ti co zůstali, mají jinou práci. Po pár kilometrech funíme všichni. Sladkosti, co na dalších 17 dní táhnu, mám chuť rozdat dětem už v první vesnici. Naštěstí stavíme brzy na oběd. Mim si překvapivě místo oběda začne prát svoje dvě bílé bavlněné mikiny, které má na celou dobu. Po osmi hodinách cesty, většinou zařízlé do skal nad řekou, kde se míjí karavany mul, nosičů, turistů a místních, jsme v Lapubesi. Dnešní noc strávíme v pokoji pod střešou, ve které mají místní vybudovaný kurník. Dole ve vsi se prodávala denní kuřátka (brojleři), která pak musela absolvovat cestu v krabici na nosičových zádech v asi 30°C horku. Při večeři si dá Mim místní pálinku – rakši, která chutná jako naředená samohonka, ale působí na něj jako by naředená nebyla, a tak posloucháme celý večer o historii Nepálu a buddhismu. Protože je buddhista a to je v zásadě velmi mírumilovné náboženství, je takový i Mim. Nosiče s největší pravděpodobností neseženeme, a tak nám nabídne, že část našich věcí nám ponese (na rozdíl od nás má poloprázdný batoh). Mě osobně se nápad líbí, ale už předem je mi líto jeho i jeho ne zrovna kvalitního batohu, který je ke konci zralý na vyhození. Moje svědomí trochu uklidní informace, že batoh nekupoval, nýbrž dostal.

28.10. Lapubeshi – Tatopani, 15 km

Poprvé si dávám „tibetský chleba“. Jsem zvědavá, co se pod tímto názvem skrývá a jelikož nemám chuť na placky, palačinky, ani kaši, zkouším tento nasládlý smažený langoš s marmeládou. Celý den se předháníme s mulami a tak máme bohužel dost pomalé tempo, navíc s rozvířeným prachem jako bonus. Teplota stoupá k třicítce a tak velmi uvítám rozhodnutí našeho Guida, když prohlásí jako konečnou Tatopani (v překladu „horká voda“), kde ze skály vytékají minerální prameny o teplotě 20 a 40°C. Jsou přímo u hlavní cesty, kudy chodí neustále davy lidí, ale ani to mně neodradí, abych ze sebe

šla rovnou smít prach a tak si pereme a myjeme vlasy v horké vodě a tipujeme, za jak dlouho někoho napadne postavit zde bazének a lákat na něj turisty. Z kouřící skály na nás mávají opice, takže minerální vodu přece jen raději filtrujeme.

29.10. Lapubeshi – Phillim, 20 km

Cestou se co nejvíce zbavujeme bonbónů pro děti, které nás sepnutými ručičkami a zvoláním „Namasté“ zdraví už z dálky a ti šikovnější přidávají i dovětek „give me chocolate“. Na toto divadýlko začínáme brzy neslyšet a schováváme si bonbony do zapadlejších vesniček. Cesta je plná ohromných vodopádů, vesničky upravené, hodně se zde používá lámaná břidlice. Místy mi krajina připomíná naše Tatry, či Alpy, ovšem asi tak v trojnásobném měřítku. Před Phillimem přejdeme jeden z nejdelších zavěšených mostů v Himalájích. Dnešní noc strávíme v pokoji pro nosiče, téměř se zde neheme, za to si ale objednáme kýbl horké vody na „sprchu“ a opět s ním vystačíme všichni tři. Jídlo je tu opravdu výborné (co vesnice, to jiné suroviny a chutě), na jídleňičku nechybí pizza či makarony, nebo dokonce jablečný koláč z čerstvých jablek.

30.10. Phillim – Chumling, 17 km

Tímto dnem se na pár dní oficiálně rozloučíme s Manaslu okruhem a odbočíme do Tsum valley. Toto unikátní údolí je zpřístupněné od roku 2010 a tvoří nepálský výběžek směrem do Tibetu. Žijí zde tedy převážně tibetští uprchlíci již několik generací, hospodaří velice skromně, bez technických vymožeností těžce obdělávají svoje políčka za pomoci jaků či buvolů, ale i přes to, že se většina z nich za celý život nepodívá ani do Káthmándú, je neuvěřitelně zamračené. Do práce je zapojena celá rodina.

Po osmi hodinách chůze (se zastávkou na oběd), kdy většinu tvořilo náročné stoupání, přecházíme přes ne zrovna nejnovější dřevěný most (jediný, který spojuje toto údolí se světem) do Chumlingu (2400m). Báli jsme se sesuvů, na které nás upozorňoval už Mim v KTM a nebylo jisté, zda je údolí vůbec průchozí, ale nakonec se jednalo pouze o kratší okliku přes řeku za vesničkou Lokpa, než se dostaví cesta nad řekou, nic nebezpečného. Nad vysokými horami krouží orli, je to úžasné představení. Ubytováváme se v moc hezkém, dřevěném domku, kde bydlí zároveň i místní. Zkoušíme první „dal bhat“ (typické indické a nepálské jídlo, které se skládá z rýže, bambor na kari, zeleniny a čočkové (luštěninové) omáčky, (někdy se osmaží kousky nasekaného kuřete) a je opravdu vynikající. Toto jídlo chutná všude jinak, ale všude ho přidávají. Vyplatí se tak lidem, co mají všeobecně velký hlad :) Náš guide si ho dával vždy, každý den. Uvaří se ho velké množství a jedí ho tak hlavně místní (s nosiči a průvodci) spolu v jedné jídelně, rukami. Zřejmě je oblíbené i proto, že zde platí pořekadlo: „Dal Bhat power, 24 hour“. My jsme si ho naopak daly s Darinou napůl, jelikož bychom nesnědly ani celou porci, natož s přidáváním. Výborná je i česneková polévka. Zde taky jako na jediném místě dostaneme k jídlu čerstvou zeleninu – bílou ředkev – na kterou se doslova vrhneme. Večerní obloha je neuvěřitelná, neznám lepší program než noční oblohu s miliony hvězd a nádhernou mléčnou dráhou.

31.10. Chumling – Chhekampar, 11 km

Opouštíme útulný dvorek a stoupáme do další vesnice, která leží už ve 3000m n.m. Jediné zpestření v tomto dni nám přinese setkání s Mimovým otcem, který se rovněž živí

jako průvodce. Další zajímavostí na tomto prašném úseku je divoká marihuana, která se objeví u jedné stúpy. Stúpa je buddhistická stavba, která je symbolem klidu a míru. Je naplněna buddhistickými relikviemi. Obcházejí se po směru hodinových ručiček, což má pozitivní vliv na mysl. Postupně se nám objevují krásné scenérie svaté Ganes Himal, sedmitisícové hory s několika 6-ti tisícovými bratříčky.

V prudkých serpentinách mjíme vodopád, z kterého nadšeně nabírám vodu, i když do cíle nemáme daleko. Dojdeme do zcela nově postaveného hotýlku. Sice ještě voní dřevem a je zde čisto, ale veškerou izolaci tvoří jedna vrstva latí, přes které jde vidět ven a kterými v létě snad i příjemně fouká. Teď ale teplota v pokoji v noci nepřesáhne 8°C, takže ranní vyskakování ze spacáku jde poněkud ztuha.

1.11. Chhekampar – Mu Gompa (3700m), 33km

Rozhodli jsme se pro jednodenní výlet překrásným údolím ke klášteru Mu Gompa. Leží ve výšce 3700m a tak je při závěrečném stoupání výška už lehce cítit. Vyrážíme v půl 7 ráno, abychom se stihli vrátit za světla. Přece jen je to trasa, kterou si někteří turisté rozkládají na 3 dny. Počasí je lehce mrazivé. Jde se dobře, nemáme žádný batoh, jen vodu a oblečení, ale i tak jsem za chvíli zadýchaná. Mjíme první velký (ženský) klášter – Rachen Gompa, kam se vydáme zítra. Rychlým tempem dojdeme do první vesnice o hodinu dříve. Potkáváme se s prvními jaky a jejich pastevci. Jsou to krásná a velmi houževnatá zvířata. Lidé jim nevaří, ale je třeba mít se na pozoru, protože našťvaný jak může být velmi nebezpečný a dokáže i zabít.

Konečně dorazíme do kláštera, z jehož střechy máme úchvatný výhled až na Ganesh Himal. Z druhé strany máváme do Tibetu, kam Mimovi málem uletěl jeho bílá kšiltovka. Odebereme se do mniší kuchyně, posadíme se do jídelny, kde dost profukuje, takže za chvíli už stojíme v kuchyni a mačkáme se na lavici pro mnichy. Pozorujeme urostlého mnicha kuchaře, jak vaří na kamnech oběd pro místní a zároveň pro nás. Černý čaj a polévka s tibetskými nudlemi se mi v tu chvíli zdají lepší než knedlíčková polévka se svíčkovou :). Než toto místo definitivně opustíme, musíme ještě vstoupit do modlitebny.

Na dlouhé cestě zpět procházíme spolu s karavanami jaků kolem desítek stúp, přes políčka a vesničky místních obyvatel. Dojdeme ještě za světla, ale necítím už skoro nohy, na jednodenní výlet to bylo až moc.

Martina Prášková

Pokračování příště

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea

60 let	Suchánková Zdeňka	8.6.
	Šindelář Pavel	25.6.
	Vaculíková Jana	9.7.
	Langová Miroslava	16.7.
	Šanca Břetislav	25.7.
	Mašová Jarmila	3.9.
	Vechová Dana	26.9.
65 let	Janiček Jiří	4.4.
	Chmelka Vítězslav	11.6.
	Haška Vítězslav	12.6.
	Leikepová Drahomíra	26.6.
70 let	Rozmahel Oldřich	3.4.
	Brumovská Růžena	12.4.
	Drabíková Jiřina	24.4.
75 let	Palutka Jan	16.6.
	Majerníková Anna	25.6.
	Hermanová Věra	18.9.
80 let	Hájek Oldřich	13.7.
	Bartoš Josef	24.7.
	Janičková Marie	22.8.
81 let	Žáková Marta	18.7.
83 let	Větrčíková Marie	29.4.
	Pavlišová Helena	20.6.
	Hladík Jan	7.9.
	Herzán Jaroslav	12.9.
87 let	Becha Eduard	14.6.
	Vostrá Růžena	29.9.
88 let	Hyklová Marie	11.6.
89 let	Bartl Jaroslav	27.4.
90 let	Šedrlová Helena	18.8.
	Krbálková Drahomíra	30.8.
92 let	Lesonická Marie	10.9.
	Rozmahelová Anděla	26.9.
93 let	Pelikán Vlastimil	13.7.

Sňatky

Tereza Kolegarová – Oldřich Procházka

Narozené děti

Pavčina Slaná

Justýna Tomková

Muzeum a informační centrum Vedrovice ve spolupráci s obcí
Vedrovice pořádá

LETNÍ PRÍMĚSTSKÝ TÁBOR

MAÍ OBJEVITELÉ

pro děti 7-11 let

Termín: 14. 8. 2017 - 18. 8. 2017

- Krásné prostory Muzea a informačního centra
- 8:00 hod – 16:00 hod
- Cena 100,- Kč na den

- Na co se mohou malí táborníci těšit:
 - Pestrý program v okolí obce Vedrovice
 - Hraní a tvoření
 - Zkoumání přírody
 - Jeden celodenní výlet
 - Za slunného počasí vodní radovánky

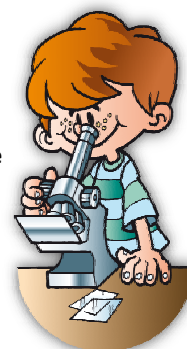
- Co čeká rodiče:
 - Příprava dopoledních a odpoledních svačin

(v ceně pedagogický dohled, program, vstupy, materiály, pitný režim, oběd)

Máte zájem? Hlásit se můžete do konce června na e-mail:

info@muzeumvedrovice.cz, na telefonním čísle 607 026 631 nebo osobně v recepci Muzea a informačního centra.

Těšíme se na Vás ☺!

Zemřeli

Jolana Bechová, nar. 1927

Ludmila Kočárová, nar. 1945

Anna Fuisová, nar. 1929

Marie Žáková, nar. 1929

Pohyb obyvatel

Přistěhovalo se 5 občanů

Narodily se 2 děti

Odstěhovali se 2 občané

Zemřeli 4 občané

Ke dni 22.5.2017 mají Vedrovice 845 obyvatel

Přistěhovali:

na čp. 43 - 2 osoby, na čp. 192 - 2 osoby, na čp. 292 - 1 osoba

Odstěhovali:

z čp. 309 - 1 osoba, z čp. 326 - 1 osoba